

CLEVELANDSKA AMERIKA

NEODVISEN LIST ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI.

CLEVELANDSKA

AMERIKA

Excellent advertising
medium.

ST. 22. NO. 22.

CLEVELAND, O. PETEK 15. MARCA 1912.

VOL. V.

Mestne novice.

Clevelandsko Slovenske je prešnila vest, da se morajo politično zavedati. Novi državljanji.

ZA ČITALNICO.

—Lansko leto okoli maja meseca se je začel prvi boj za politični napredek Slovencev v Clevelandu. Tedaj smo šteli kakih 600 Slovenskih državljanov v našem mestu. Bili so to večinoma starejši ljudje, ki prebivajo v naseljih, od 15 do 25 let, in ki so papirje dobili tedaj, ko jih je bilo silno lahko dobiti. Ustanovil se je tedaj tudi politični klub, pri katerem pa je bilo tako težavno delovati, ker ljudje se še niso zavedali, kako zelo potrebujejo skupnega nastopa v politiki, da pridejo naprej. Nadalje se je kazalo tudi premalo zanimanja, ker pri klubu je bilo pre malo mladih in delavnih moči. Od onega časa pa je postajalo vsak dan bolje. Borili in svedovali smo na vse strani, ne prestano siliči tisoče naših rojakov v Clevelandu, ki imajo priliko, da postanejo državljanji, da se čimprej poslužijo te pravice, in klici ni b' zmanj. Posebno zadnje časne moramo začinjamovati najlepši napredok na polju slovenske politike. Po vprečno deset prošenj za državljanstvo dobimo vsak dan, prav vsak in tednu. To je najlepše znamenje, da se je Slovenc prebudil ter bo politično samostojno nastopil. In ta napredok mora veseliti vsakega planetečega človeka. Preprani smo, da bo jeseni volilo v Clevelandu najmanj 2000 Slovencev, napram 600 lansko leto. Toda niso še vsi prišli, ki bi lahko. Se vas je dovolj, ki ste pet let v Z jed. državah in ki imate pravico postati državljan. Požurite se, da ne bo prepozno. Vse prošnje za državljaški papir se sprejemajo do 14. junija, in ktor pozneje vloži prošnjo ne more voliti. Ktor pa nima še prvega, naj si ga takoj preskrbi. Ktor je sklenil tukaj ostati, vsakdo naj vzame papirje, ki mu bodejo ob vsaki prilikor. Na dan, torej!

Omeniti moramo še, da Common Pleas sodišče, ali takozvani "novi kurt" ni odprt zvezcer. Nekaj rojakov je šlo tja, pa so se morali vrniti. Samo sodišče Zjednjene države na glavni pošti je odprt zvezcer, če se nam naznani prej. Toleko v ravnjanje vsem, ki zvezcer hodijo v mesto po papirje.

—Poleg politike, ki je tako potrebna za narod, moramo gojiti tudi izobražbo. Slednja se pridobi, če človek mnogo koristnega čita in o' precitanih starih premislije. Clevelandsko naseljeno ima svojo Slovensko Narodno Čitalnico, ki je vsega priporočila vreden izobraževalni zavod. V njej dobiti vse slovenske starokrajske in ameriške časopise in na stotine dobrih knjig. Mesečina 25 centov je tako majhna, da jo premore vsak. Za čitalnico naj vlada splošno zanimanje. Nahaja se na 1157 E. 61 st. St.

—Math. Zakrajsek iz 4305 St. Clair ave. je prošen, da se oglesi prej ko mogoče v uradu za državljaške pravice. V prošnji se je urinila napaka, katera se mora sedaj popraviti.

—V nedeljo, 17. marca se vrši sejza podružnic Ciril Metoda. Ujedno so vabljeni vsi člani, ker na dnevnejšem redu je mnogo, kako zanimivih točk.

—V petek, 22. marca se vrši redna sejza Narodne Dobrodružne družbe v Knaušovi dvorani ob 9. zvezcer.

—Srbsko Narodno gledališče v New Yorku pride v nedeljo v Cleveland in uprizori v Grdinovi dvorani dve krasni igri po imenu "Gjido" in "Boj na Kosovem polju". Marsikateremu je znan ta boj junaških Srbov iz zgodovine. Bilo je leta 1389 po Kristu, ko so pridrli Turki nad Srbijo, ki je bila tedaj močna država, kateri je vladal modri car Lazar. Vsled izdaje v lastnih srbskih vrstah in vsled silne turške krvoločnosti, so bili Srbi od Turkov pobiti, in se niso mogli dvigniti skoro 450 let več. Vso to lepo zgodovinsko povest vidite na odru v nedeljo v Grdinovi dvorani. Začetek ob pol osmih zvečer. Vstopna je majhna.

—Zvezni maršali so poslali v tork zvezcer nekega Knowlesa v neko kitajsko trgovino na Ontario St. da kupi opij, katerega je prepovedano prodajati. Izročili so mu zaznamovan dolar. Knowles je res dobil opij, nakar so maršali udrli v trgovino, zaprli lastnika in zaplenili vse blago. Knowles je pa šel kot priča na posto. Ko pride okoli ene ure ponoči iz poštne posloplja, ga pa napadejo Kitajci pri svetu električnih lučij in ga tako pretepoj, da je napol mrtev obležal.

—Dramatično podporno društvo "Lunder-Adamic" pride na velikonočno nedeljo lepo na rodno igro "Miklova Zala". Povest igre je znana slehernevu Slovencu in društvo se pridno pripravlja, da v vsakem oziru zadovolji občinstvo. Delajo se velike priprave; društvo se preskrbi ob tej priliki s povsem novimi kulisami, katerih delo se je poverilo domačemu slikarju Ant. Jerini. Tudi za ostale potrebsčine bo najbolje preskrbljeno. Podrobnosti pozneje.

—Ktor cenjenih g. trgovcev želi oglas v velikonočni številki nasega lista, naj se oglasi do konca tega meseca ali pa naj izroči svoje naročilo našemu zastopniku g. Moharju. Posebne cene oglasom za Velikonoč.

—Kakor vsako leto, tako bodo tudi letos poslali en izvod naše velikonočne številke v staro demovino na vsak našlov, ki ga nam prinesat. Številka s poštino vred velja 10 centov. Priatelji v stari domovini se vedno veseli novic iz Amerike, torej jim bo velikonočna številka našega lista ravno prav prišla. Naročila sprejemamo do 30. marca. List bo obsegal 16 stranij.

—Vsem onim, ki vprašujejo po primernih kujizih glede vprašanja in odgovorov, ki se stavijo pri skušnji za državljaški papir, naznamjam, da bomo imeli to stvar kmalu v zalogi. Stvar je v delu in bo jaka pripravna za vse.

—V veliki nevarnosti so bili v tork zvezcer potnik St. Clair kar. Motorman, ki je vodil karo, je bil pisan in je vozil tako, da so se potniki neprestano zaletavali med seboj. Bili so v veliki nevarnosti, da trčijo s kako drugo karo. šele štirim, močnim policistom se je posrečilo prijeti pisanega motormana in ga odvesti v zapor. Za kazen je dobil \$25.00 globe, plačati mora sodniške stroške in 30 dni bo delal v krtčnici, poleg tega pa izgubi še službo.

—Krčmar Louis Baltrukonis je tožil katoliškega župnika Rev. Haleburda, ker mu je slednji očital, da je tat in ropar in je ljudi svaril pred obiskom njegove gostilne. Gostilničar je tožil župnika na \$10.000 odškodnine. Potniki so sicer priznali, da je župnik kri obrekovanja, toda gostilničar so namesto \$10.000 prisodili samo en dolar za srčne rane.

Ohioški sleparji.

Zadnji postavodajalec, ki je sprejemal podkupino v prid trustovih postav, je sedaj obojen.

SENATOR ANDREWS.

Columbus, Ohio, 14. marca. Že lansko leto smo poročali, da so prišli Burnsovi detektivi na sled velikanski korupciji v postavodaji države Ohio. Razni državni poslatnici in senatorji so se dali podkupiti od trustov in so sprejemali večje ali manjše svote denarja, da so potem glasovali za tako postavo, ki dela veliko korist zavarovalnemu družbam. Detektivi, ki so prinesli ta stvar na dan, so postavili v sobah vseh podkupljenih poslanec, takozvani "diktograf", stroj, ki je vzel vse besede, ki so se govorile med zastopniki kapitalistov in državnimi poslaneci.

1. junija lanskega leta je bil obojen poslanec Owen Evans na \$500 kazni in izgubil svojo poslanec-čast, ker je vzel \$500 o dnečega zastopnika trustov 3. julija je bil obojen Rodney Diegle na 3 leta ječe, ker se je dal podkupiti. In sedaj je pršel na vrsto celo senator La Forest Andrews. Obojen je bil v sredo zvezcer, da je krit podkupljenja in poslan je bil za 2 leta v državno ječe. Senator Andrews je iz bogate rodbine, ki je bila vedno spotkovana, pa vendar ga je zlodej premotil, da je vzel tisoč doljarjev od nekega trusta in glasoval za gotovo postavo, ki je v korist trustu. Ko je slišal govoriti porotnike, da je krit, je omedel in se ni mogel dalj časa zavesti. To je zadnji grafar, ki je bil obojen v ohioškem postavodajnem škandalu.

Truplo samomorilca 51 dni v vodnjaku.

—V vodnjaku posestnika Frane Košute pri Sv. Krizu pri Trstu je začela v zadnjem času voda silno smrdeti in je imela jako nepritezen okus. Na tozadovno ovadbo je dala zdravstvena oblast vodnjak preiskati. Pri preiskavi so potegnili iz vodnjaka že zelo nagnito truplo 26letnega posestnikovega sina Alojzija Bizinca, katerega so pogrešali že od Novega leta. Pri njem so našli denar, uro, prstane in njegove listine. Iz tega dejstva sklepajo, da Bizin je bil ubit, marveč da je skočil bržkone sam v vodnjak; razum je negre tu za kako maščevanje. Truplo je ležalo v vodnjaku približno 51 dni. Vodnjak so zaprli.

Maščevanje odpuščene strežanke.

—V berolinski otroški bolnišnici je umrl sedem otrok na sumljivih znakih. Državno pravdništvo je konstatiralo, da je neka odpuščena strežkinja iz maščevanja zstrupila otroke.

Cesar prihaja.

Veking, 14. marca. Kakor vsa znamenja kažejo, bo mlada kitajska republika zopet postala cesarstvo. Desetisoč mož izvrgenih vojakov, koraka proti kitajskemu glavnemu mestu. Namen vojakov je, da zopet proglašijo cesarja za vladarja in preženejo republikansko vladivo.

Ženski sodnik.

Glenwood, Colo., 14. marca. Tukajšnji trgovci, ki so uvažali v mesto opojno pijačo, se silno boje, ker morajo pred ženskega sodnika. Tudi potniki so same ženske.

Končani strajk.

Delavci v Lawrence, Mass. so se povrnili na delo. Za sedaj so zadovoljni z novimi plačami.

MALO RAZLIKE.

Lawrence, Mass., 14. marca. V tem mestu smo poročali, da so prišli Burnsovi detektivi v tem mestu je praktično končan in sicer z delno zmago delavcev. Strajkarski podočbor je izročil strajkarskemu odboru povečano lestvico delavskih plač. Po polnem posvetovanju je odbor sklenil, da sprejme novo plačo in zapovej, da se vrnejo na delo. Strajkarji se izjavljajo, da so dobili skoro vse, kar so zahtevali, devet mesecov nazaj, ko se je strajk pričel. Sliši se, da ne bo samo delavcem v Lawrence, Mass., povečana plača, a pa tudi vsem onim, ki so v službi The American Woolen Co. in teh je okoli 30000.

Med drugimi zahtevami, ki so jih strajkarji stavili, je bila tudi ta, da se morajo vsi strajkarski voditelji oprostiti ječe. Kompanija je obljubila, da bo našla pot, kako naj pomagajo iz zaporov.

Vsi delavci, ki so prej služili 9 centov in manj na uro, dobivajo odštek 11 centov na uro, kdor je prej imel 11 centov, dobi sedaj 11 in oni, ki so dobivali 20 centov na uro bodo prejeli sedaj 21 centov.

Cezurno delo se plača četrtno več kot navadno delo.

Silno majhne so te drobtince iz mize bogatin, in vsakdo mora vedeti, kje žalosten položaj so delavci prej živel, ker so sedaj zadovoljni z desetimi centi povečane plače na dan.

Panamski prekop.

New York, 14. marca. Sem so dospele brzojavke, ki pravijo, da grozi pogin panamski prekop.

Baje so pod prekopom strašni vulkani, ki so dosedaj molečali, toda radi večnega kopanja zemlje se jim je prišlo do živega. Iz zemlje kjer kopljajo, se dvigajo sopara in modri dimi. Inženirji sicer trdijo, da ni nobene nevarnosti, in da se stvar s pomočjo kemijske natančno razložiti.

Viharna pot.

New York, 14. marca. Sem je dospel parnik od Hollandameriške črte, ki je imel silno slab po na morju. Silni valovi so poplavili ladijo, in od udarev valov sta bila dva častnika tako silno zadeta, da sta umrli. Parnik se imenuje "Rotterdam". Vihar je trajal skoraj 3 dnevi, in se je poleg še nekaj obojih delavcev, ki so se ladjama približala ameiriškemu obrežju.

Cesar prihaja.

Veking, 14. marca. Kakor vsa znamenja kažejo, bo mlada kitajska republika zopet postala cesarstvo. Desetisoč mož izvrgenih vojakov, koraka proti kitajskemu glavnemu mestu. Namen vojakov je, da zopet proglašijo cesarja za vladarja in preženejo republikansko vladivo.

Ženski sodnik.

Glenwood, Colo., 14. marca. Tukajšnji trgovci, ki so uvažali v mesto opojno pijačo, se silno boje, ker morajo pred ženskega sodnika. Tudi potniki so same ženske.

Proti policiji.

Ko je policija napadla štrajkarje, so se slednji uprili in napadli surovo policijo s kamenji.

BOJ POVSOD.

Berolin, 13. marca. V mestu Herne, kjer se sedaj vrši premogarski strajk, je nastopila policija z vso silo, da bi naredila "mir in red". Policija je bila pomnožena za vsak slučaj. Strajkarji se je zdaleč poštevajo, da so se uprili in začeli metati kamenje na policijo, ki je korakala po mestu. Tudi več strelov iz revolverjev je bilo odlanih. Policija pa tudi ni bila, začela je streljati in ustrelila dva strajkarja. Mnogo policistov je bilo ranjenih od poudajajočega kamenja. Kakor pravijo poročila, je bila več napadena policija, ko je spremljala skabe na delo. Razljeni strajkarji so se spopadli tako silno s policijo, da je bilo več delavcev ubitih in mnogo silno ranjenih. V mestih, kjer je strajk, so kompanije naročile pokrite vezave za vse delavce, ki hočejo delati. V teh vozovih se vozijo na delo in izdeli.

Vsi delavci, ki so prej služili 9 centov in manj na uro, dobivajo odštek 11 centov na uro, kdor je prej imel 11 centov, dobi sedaj 11 in oni, ki so dobivali 20 centov na uro bodo prejeli sedaj 21 centov.

Berlin, 14. marca. Tukaj se število strajkuječih premogarskih strajkarjev je povečalo do 200.000 oseb, ravno tisto, kjer leta 1905, ko se je zadnji veliki premogarski strajk pričel. Radi strajka je prišlo tudi do govora v državnem zboru. Več govornikov je zahvalil, da se je vodil biti. Ustavna konvencija je nadaljevala sprejela predlog, ki pravijo, da je bilo dovolj, da se poravnajo vodilci strajkarjev in drugi vodilci, ki so odgovorni za vse zločine, ki so jih izvedeli.

Pretečeni teden je konvencija tudi poddelila ženskim pravico do vseh volitev. Seveda o tem predlogu bodoje jesen še moški volvci glasovali, če so zadovoljni nežnemu spodeliti pravico glasov.

Smrtna kazen.

Delegatje ustavne konvencije v državi Ohio, nameravajo odpraviti smrtno kazeno.

NAPREDNA KONVENCIJA

Columbus, Ohio, 14. marca. Smrtna kazen v državi Ohio je odpravljena, če sprejemajo konvencija poročilo sodniškega odseka konvencije, ki delno uveljavlja ustanovo za državo Ohio. Deleži se bodoje, da se posvetujejo, za kakšno plačo na delo, ki so se uprili in začeli metati kamenje na policijo, ki je korakala po mestu. Tudi več strelov iz revolverjev je bilo odlanih. Policija pa tudi ni bila, začela je streljati in ustrelila dva strajkarja. Mnogo policistov je bilo ranjenih od poudajajočega kamenja. Kakor pravijo poročila, je bila več napadena policija, ko je spremljala skabe na delo. Razljeni

Puebla - zaklad Inkov!

Historično politični roman.

Spisal Sir John Retcliffe;

za Clev. Ameriko priredil L. J. P.

In po teh besedah skoči grof na konja ter ga spremno vodi okoli guvernerjeve hiše, da so bili vsi začudenji.

Guverner je po zadnjih grofovih besedah prebedel; kajti znamo mu je bilo da so njegovi predniki pri begu pred Španci skrili ogromne zaklade v divjih in nepristopnih krajinah. Venadar guverner je lahko sam sebe obvladal. "Naj živi vaša ekselencija tisoč let, da spolne svoje načerte. Torej nasvidenje San Fernandu!"

Grof in haciendero poženeta konje, in oba odjaha med glasnimi klki množice, dočim se poda polkovnik v svoje sobe. Guverner odpusti vse častnike iz sobe, samo svojega poročnika Karbojala in Angleža pridrži pri sebi.

"Karamba!" reče, ko si zvije svalčico med prsti. "Kaj pravite vi o temu Francozu?"

"Ta Francoz, polkovnik Juarez, on je pravi mož!" odvrne Anglež.

Bah, bahač in pustolovec je, in bojim se, da bodejo gospodje Komanči in Apači še ob prave měasu zaplesali poročni pleš."

"Jo bo pa prej vzel!" pride ne poročnik.

Guverner ga vprašuje po gleda.

"Par Kristo! tako je, kakor jaz rečem. Kolikor sem videl njegovih banditov, nimam nič kaj veliko upanja. Pri polnih lonočih mesa v Guajmas mislim, da bodejo raje sedeli kot se potikal po puščavah. In kdo jim bo branil?"

"Jaz!"

"Poznana je energija vaše ekselencije. Toda prosim vas, da posmislite, da imamo samo eno eno vojakov v Guajmas, in don Estevan je star intrigant, ki bo navzočnost teh mož vzprabil za svoje lastne koristi."

"Imate prav, poročnik! Ta kaj moramo vse potrebno urestiti." Guverner pozvani.

Služabnik vstopi.

"Tako mi pošljite sem 'Ptča'!"

Trenutek pozneje vstopi v sobo mož, ki je res zasluzil to ime. Moral je biti star kakih 40 let, in zdelo se je, da obstoji iz same kože in kosti. Bil je običen popolnomu v usnjah, in na čevljih nosi velikanske ostre.

"Koliko milj lahko naredite v 24 urah, senor Ptč?" vpraša guverner državnega tekača, kajti to je bil njegov posebni.

"Karamba, senor, to je manj odvisno od mene, kakor od konja, ki ga dobim."

"Ali poznate vrancu iz moga tleva?"

Jezdec zasmoka z jezikom. "Hudič!" reče, "potem se vam mora na vsak način muditi, če mi vaša ekselencia nudi najboljšega konja, katerega presega samo oni, ki sem ga danes videl pri prokletem Francozu."

"Torej?"

"Z vrcancem, senod don, lahko naredim v 24 urah 25 milij."

"Do petintrideset. senor."

"Ali se lahko zanesem?"

Poslanec poseže v žep in privleče na dan zamazan rožnivec in umazana igralna karte. Prvega pobožno poljubi in ga zoopet vtakne v žep, kar pa položi na mizo.

"Kata, senor obljubljam vam pri teh kartah in na mojo besedo kot poštenjak."

"Dobro. Pripravite se, da sedite že v desetih minutah na konju."

"V Arispes, senor?"

"Ne! V istem trenutku zvezte za pot, ko prejmete pismo. Osedljate konja!"

Poslanec se priklone in oddide.

"Nepotrebljuje je," pripomni guverner, "da zve poprej, kam gre. Če mo hitro jahal, tedaj ho lahko jutri ob tem času v

nekateri celo trdijo, da hoče za svoje namene pridobiti Indijance."

"Toda kaj pravi sedajni generalni guverner v Arispes?"

"On je mož brez odločnosti in Juarez se ga nikakor ne boji. On se boji samo naše ekspedicije, ker pričakuje, da se združimo z veleposnetniki, naškar na nima toliko moči, da bi se nam ustavljal. Juarez ni pričakoval, da pridejo naše ladje, ki tako hitro v Guajmas, sicer bi nam gotovo že kakšno zapihal. Raditega je pa vas skušal takoj pri prvem koraku na meksikanski zemlji osmešiti. Poslal vam je divjega konja in pričakoval, da vas vpravo množice vrže iz sedla, toda vaša moč in pogum vam je prispeval novih prirvencev. Posrečilo se mu je pa, da vas je očrnil pri generalu, in skuhal se je načrt, da razdeli vašo ekspedicijo na manjše postojanke ob meji in s tem zlomi vašo moč. Ravnali bodojo z vami kot s častnikom meksikanske armade in ne kot s polveljnikom, in nekaj o tem ste že slišali."

Grof si popravi brke pod nosom.

"Ventre Saint Gris!" reče, "temu pol Indijancu bi rad povaril njegovo veselje. Zanj bi torej v teh okoliščinah čakali in pozneje izvedli, če isto stvar že lahko sedaj naredimo?"

Pričomniti moramo, da je bil Munez domačin iz Guajmas, kjer je poznal skoro polovico prebivalcev.

"Koliko mož, senor Munez, imslite, da lahko dobite v tem mestu?"

"Baš to je, senor konde, kar bi rad z vami govoril. Primereno se mi je zdelo, da sem torej naznani zaroko svoje hčere, da vas spospi s temi naznanimi s tukajšnjim aristokratijo, in da zapeljem guvernerja k hitrejšemu delovanju, pri čemur nam lahko odkrije nevede nekaj svojih načrtov. Izdal se je dvojil. Kakor hitro smo v moji hiši v San Fernando, hčem nadalje govoriti. Se ta večer bodejo moji poslanci obvestili naše prijatelje, da so pripravljeni in nam posljejo pomoč. Grof, ali se vi lahko zanesete na svoje ljudi?"

Grof jahha nekaj časa kakor nem zraven bogatega posestnika, po glavi mu rojijo neprizetne misli. Dasi je ljubezen do lepe in ponosne Španjolke tekom vožnje iz San Francisco zelo hitro napredovala, da je grof v resnici poprosil za njen roko pri očetu, vendar se je iz političnih ozirov sklenilo, da se ta zvezza še nekaj časa skriva in ne izda. Bal se je pa očitanka svojega starega prijatelja Bonifacija in prizorov s Suzano, čemur vsemu bi se rad izognil. Vendar je sprevidel, da se mora počasti tudi na to pripraviti in Suzani razložiti potrebu njegove, zvezje s hčerjo meksikanskega haciendera.

Tembolj pa ga je začudila hacienderova izjava pri guvernerju in ga skoro razčilila. Misli je torej, da je zadnji čas, da pove obema osebam, kaj namerava, ker je vedel, da se nudi za to ugodna prilika, in da stvar nikakor ne more več odlasati.

Medtem je pa haciendero čakal, da ga grof nagevori, in ker se to ni zgodilo, je bil vzbujen don Estevanom španskim ponosom. "Zdi se mi, senor konde," reče ponosno, "da sem se motil v svojem pričakovanju. Pričakoval sem, da se mi boste takoj zahvalili, ko sem javno razglasil zaroko moje hčerke iz plemenite rodbine Monteria: a vi pa molčite, kot riba, dočim se imava toliko važnega pogovoriti. Mogoče vam je žal, zvezza z mojo rodbino, ki ima tako dobro kri kraljevijo?"

"Oprostite, don Estevan! Saj veste sami, koliko mi je na tem ležeče, da se poroka čimprej vrši, ker teško pričakujem dneva, ko postane senorita Dolores moja. Toda zdelo se mi je silno čudno, ker ste naznani zaroko, dasi ste same prilporočali, naj ostane stvar tajna, dokler niso cilji doseženi."

Senator prekine grofa v gorovu. "Cilj je veliko bližji kot vi mislite. Moj zaupni služabnik mi je vse povedal, kaj se je zgodilo na mojem domu,

dočim smo se mi mudili v San Francisco. Polkovnik Juarez silno sovraži vse plemenite rodbine dežele. On je v zvezi z generalom Karbaljalom v Texasu in se hoče sam proglašiti za generalnega guvernerja držav Sonore in Chihuahua. Da,

so le injekti. Grof s svojimi spremjevalci, s Suzano in Bonifacijem se je pa naselil v velikem trgovskem stanovanju, ki je bilo lastnina haciendera don Estevana, in kamor je spravljal pridelke iz svojih obširnih farm."

V stanovanju grofa in haciendera se je vršilo medtem živahno življenje in vrvenje. Haciendero je poslal posebne poslance na vse strani dežele, ki naj obvestijo prijatelje, da pridejo v najkrajšem času v mesto, da se pogovorijo o važnih dogodkih. In ko se storio, začeno prihajati v hišo duhovni v črnih kutah, se začnejo pogovarjati s hišnim gospodarjem skrivnostno in nativoma, da celo dva vojaka iz trdnjave sta prišla, in ko jima je haciendero nekaj omenil, sta odšla zadovoljnih obrazov v bližnjo igralnico, da tam začnejo igrali, da tam zaslužijo.

Grof je medtem vse zvedel, kako so se njegovi ljudje izkrcali, in obiskal je tudi šotoro pristanišča, kjer so ga ljudje sprejeli z velikim veseljem. Posebno grof in načelnik prve cete, Diego Munez, sta se zpletela v živahem pogovoru.

"Koliko mož, senor Munez, imslite, da lahko dobite v tem mestu?"

Pričomniti moramo, da je bil Munez domačin iz Guajmas, kjer je poznal skoro polovico prebivalcev.

"No, ali bom konečno zvedel, kaj mi pravzaprav hočeta povedati!" zakliče grof jezno. "K zlodju," godrja ropar, "nepotrežljivi ste! Ali mislite, da je staremu morskemu volku, kakor sem jaz tako lahko priti z mirovnimi predlogi pred moža, ki mu je zvinil rok?"

"Tako? Prišli ste, da mi statite mirovne predloge?"

"Damit! Yes!"

Grof se zaničljivo zasmije. "Možster Rudeči Volk, kjer se hočete staviti mirovni predlogi, morajo biti dve stranki. Vi ste hoteli meni zasaditi nož v srce, jaz sem vas pa prijet za roko, da svojega dejanja niste mogli zvršiti. Ali ni bilo to prav?"

"Radi mene!" imira ropar, "imenujte to, kar hočete. Sedaj imate moč v rokah. Zlodenaj ne moj me požre pri živem telesu, če sem še kdaj kakega človeka prosil odpuščanja. No, zlodenaj, če že ravno hočete slišati, naj pa povem, da sem bil morec tedaj, ko sem se hotel vam po robu postaviti, in žal mi je, gospod!"

"To je nekaj drugačega," odvrne grof. "Dobro je: pridejte torej k stvari, možster Rudeči Volk."

"Stvar je ta, da sem pri vasi kompaniji stopil v službo. Saj veste pri kateri priliku."

"In vi želite, da razvezete pogodbo z menoj?" reče grof. "Dobro, govorite s kapitanom. Perezom. Jaz sem zadovoljen. Moj zaupnik mi je sicer že dovolj povedal o vas, da bi vas sam najraje odpustil. Naročil bom blagajniku, da vam izplača za tri meseca naprej, kar bi zaslužili."

"Zlodenja, jaz ne maram vašega denarja, pač pa vaše pomoči, in te mi ne smete odrečeti, ker ste mi skrivili roko."

"Mojo pomoč?"

"Da! Ali me niste vzeli v svojo družbo?"

"To je pravilno, toda mislite, da sam želite pogodbo pretrgati."

"Satan naj me takoj vzame, če mislim na to. Ta prokleti Anglež bi me ob prvi priliku žigal spekl na razniju."

"Kateri Anglež?"

"Ta zlodenja, ki se imenuje lord Drisdale, in katerega ste danes dobili v San Jose pri guvernerju. On ima star prepir z menoj ter je moj smrtni sovražnik."

"Pa se pošteno bojujte z njim, in kdor je močnejši, ta bo dobit bitko."

"Iz kravnih očij korzarja se prikaže diaboličen pogled. 'Gorej njemu, če prideva skupaj kje na samem. Toda moja pest je nima moči, da bi se dvignila proti nasprotniku.'"

"Če je to oni Angleži," reče grof strogo, "o katerem mi je Bonifacij pripovedoval, tedaj ima lord pač pravice dovolj, da vas obesi na prvo drevo, ker tako smrt ste stokrat zasluzili."

Korzar temno pogleda proti tlorju. "Radi mene! Saj človek samo enkrat umre! Kaj škoduje torej, če radi nepoznanega Angleža prelomite besedo, katero ste dalii meni, ko ste me sprejeli v službo."

"Usmiljeni ljudi bodejo usmiljenje dosegli. John Meredit, ki čuva vaša vrata, se ni mogel zoperstavljati mojim prošnjam in mi je dovolil, da

smem stopiti pred oblike vasebnosti."

"Tej usmiljeni strazi bom tu-

di jaz skazal usmiljenje. Uzak bom človeku zapreti, da bo vedel drugič povelja spoljnje. Sedaj mi pa kar hitro povjetje, kaj van leži na srcu, da se vas prej znebim."

Slong je razumel, da ne sme

dalj časa grofa vleči za nos in

rabitij njegovo potrežljivost. S

ponižnim poklonom, torej od-

pre vrata in spusti v sobo neko

drugo osebo. In ta oseba ni

bil nihče drugi kot nekdanji

korzar, Rudeči Volk. Za trenut-

ek se grof seveda začudi in

že seže po revolverju, ki leži

na mizi, toda značilen pogled

Slonga ga prepreča, da ni no-

bene nevarnosti.

"Več nebesih je več veselja ra-

di grešnika, ki se spreobrne,

kakor nad pravčnim člove-

kom," noslja baptist naprej.

"Stopite torej pred grofa, po-

vejte mu, kaj van leži na srcu,

in on bo svojo mogočno roko

stegnil nad vas."

"No, ali bom konečno zve-

del, kaj mi pravzaprav hočeta

povedati!" zakliče grof jezno.

"K zlodju," godrja ropar,

"nepotrežljivi ste! Ali mislite,

da je staremu morskemu

volku, kakor sem jaz tako la-

hko

Angleško-Nemški sporazum.

Nekateri nemški listi javljajo, da je v nemško-angleškem razmerju skraj pričakovati senzacijonalnega preobrata. Po skrivnostne mobisku angleškega vojnega ministra Haldane v Berolini je začelo to vprašanje zopet veliko aktualitev in odvrnilo celo pozornost nemške javnosti od interesantnih in važnih, notranje političnih vprašanj.

Gre za velikansko stvar. Antagonija med Nemčijo in Anglijo visi od nekdaj kakor Damoklejev meč nad angeljem evropskega miru. Boj med obema državama bi namah razvnetil krvavo baki po celi kontingen, obstoječe državne zvezze bi prisilile tudi neinteresirane velesle, da pogradijo za orožje: bilo bi to pravi boj vseh proti vsem, svetovno klanje in zmagovalci bi morda utrili prav toliko, kakor premagani. Veliki gospodarski in kulturni uspehi modernega razvoja narodov bi bili za dolgo uničeni.

Pred nedavnim časom so debate v nemškem in angleškem parlamentu pokazale, da so vse te grozne možnosti balansirale na ostrini angleškega meča. Znano je danes, dā so bili Anglezi tik pred mobilizacijo in da so že dvigali svoje orožje proti nemškemu nasprotniku. Ko so postajala francosko-nemška pogajanja glede Maroka vedno težavnejša, so spodbujali Anglezi francosko vlado k energičnemu nastopu, prepričevali so jo, da je sedaj najugodnejši trenutek za politiko revanže in Anglija sama je pripravila svoje kolosalne vojne čete. Zbrala je brodovje ob vzhodni angleški obali, pripravila vse za mobilizacijo armade: istočasno bi se bila navalila vse oborožena sila Anglije in Francije na kopnem in na morju na Nemčijo. Za Avstrijo bi bil takrat nastal casus foederis in z nemško armado vred bi se borili naši fantje — za gospodarsko in politično prvenstvo nemškega zaveznika. Pravijo, da je vojsko preprečil le takšen spor med francosko in angleško admiraliteto. Francija je zahtevala, da vpad angleške armada v Nemčijo od severozahoda, to je preko Belgije, Holandije, ker bi bila sicer ovražna mobilizacija francoske vojske. Angleška admiralita pa je izjavila, da je tako severno ležeč prehod čez more prenevaren in bi onemogočil uspešno akcijo velikih angleških bojnih flotile....

Zamujeni trenutek se ne povrne več. Nemčija je bila med tem veliko nevarnost spoznala, popust la je v svojih zahtevah glede Maroka in na Francoskem je bilo znanjalo prave korake. Francoski politiki so uvidevali, da bi si pri krvavem sporu obeh velikanskih nasprotnikov le opekl' prste in odrekli so se vlogi tistega, ki hodi za druge po kostanj....

Vojna furija se je moralna umakniti v ozadje, toda ostala je na svetovnem pozorišču. V angleško - nemškem razmerju je vprašanje ali vojska ali ne že davno rešeno. Najresnejši politiki tu in onstran kanala so prepričani, da se velikanske gospodarske težnje obeh velenih ne bodo mogle rešiti drugače, kakor z orojem v roki. Visoko razvita Nemčija je za Anglijo na svetovnem trgu prenevaren konkurent, katerega gospodarske ambicije so temno zvezane z dalekosežnimi političnimi načrti.

V Angliji velja pravilo, da mora angleška država ostati na morju tako močna, da je ne premore zdržana sila, katerehkolik dveh ostalih držav. To pravilo je v praksi uveljavljeno v številu in moči angleškega bojnega brodovja. Nemčija je v zadnjih letih krčevalo razvijala svoje pomorske sile, vedno več dreadnoughtov, torpedov in podmorskih čolnov in tako je razumljivo, da si je Anglia lansko leto, ko si je bila svestra francoske pomoči posebno važno predložila vprašanje: kdaj? Kdaj začeti odločilni boj za svetovno gospodarstvo?

Zblžanje Nemčije in Francije je spremeno situacijo. V angleškem parlamentu so vstavljeni možje, ki ne verjamejo v potrebo angleško - nemške vojske in pod vtim francosko-nemške sprave se je tudi Angleška odločila spremeni svojo taktiko. V Londonu in v Berolini se bojijo velike odločitve, ki grozi postati za eden ali pa za drugi narod smrtna. Državni so zopet pričeli govoriti o spravi in na tistem so se obnovila že tolkatr prerušena pregovarjanja za angleško - nemški porazum. Angleški vojni minister je prišel v Berolin ter predložil nemški in državnikom določene predloge. Največja skrb Anglie je preprečiti nadaljnji razvoj nemške vojne mornarice; za ceno, da opusti nemška vlada gradnjo novih ladij, so pripravljeni Angleži mnogo žrtvovati. Hočejo ugoditi raznim nemškim aspiracijam v Afriki ter so pripravljeni za koncesije v orientalskih spornih vprašanjih. Zdi se, da so pogajanja ugodno uspel....

Vprašanje kdaj? je torej zopet odloženo. V zavesti, da je odločilni trenutek le odgonen, sklepali obe državi dogovor. Vsi notranji vzroki bodočega konflikta ostanejo neodpravljeni in pa tudi neodpravljeni.

Baš iz tega vidika pa je velenjava presojati tudi avstrijsko politiko. Popolna navezanost na Nemčijo nas tišči v najnevarnejše vrtince; prisiljeni smo deliti z njo vse nevarnosti, združene z germanskim ekspanzionizmom. Tukaj čakajo novega zunanjega ministra velike naloge, na katerih bo preizkusil svoje državniške talente. Avstrija kot nemški zaveznik nima le dolžnosti temveč tudi pravice in v svojem življenjskem interesu mora naša diplomacija svariti in zadrževati v Berolini, pokazati svetovni javnosti, da hoče vse za ohranitev mitu ter končno stremeti za tem, da se naša država približa velikim sosednjim, stoječim izven trozveze. Zdravje in močne zaveznicu so gotovo v našem interesu. Toda presilna nemška ekspanzionistne ogroža le angleških interesov temveč tudi — naše. Grof Aehrenthal je v maroški krizi deloval pomirjevalno, varoval se je odkrito nastopiti za nemške zahteve, dobro veden, da je bila struna že itak silno napeta. Ta avstrijska "hladnost" je takrat v Berolini jako ozljedila, toda tem bolj je zadovoljila vse one, ki smatrajo za prvo in edino nalogo avstrijskega državnika, da varuje interese svoje domovine. Na tej poti naj bi pokojnemu predniku sledil grof Berchtold, oprezeno in previdno.

Sl.

Smrt Ljubljancana v valovih Soče

Zadnji teden popoldne se je odigrala v Gorici burna žalogra, v kateri je izgubil življencev mlad Ljubljancan, najbrž dvanajst let.

Nekako okrog pol štirih popoldne je prišel na poštni urad na državni postaji mlad človek, da dvigne iz poštne hramnice na podlagi knjižje ce 40 krov. Pošta pa je bila od ljubljanske pošte opozorjena, da nekdo skuša dvigati denar na podlagi ponarejenih knjižj. Zato je bil poštni uradnik takoj pozoren in je konstatiiral, da je knjižica ponarejena. Poslal je po policijskega stražnika, ki je imel službo na postaji. Ko stopi stražnik v urad, plane mladenič mimo njega na plan ter zbeži. Začel se je dvigniti, katerega se je udeleževal več dijakov in drugih ljudi. Begunec je bežal po novodovnici cesti proti Fonu ter mimo bivše mitnici zavil na solkansko polje. Dijaki so mu prišli že večkrat tako blizu, da bi ga bili skoro prijeli; a begunec jih je vsakokrat preprodil z revolverjem, ne da bi strejal. Drl je kar čez polje proti Soči. Na solkanskem polju se je pred neko hišo za hip ustavil, nameril revolver proti ženi, ki je ravno tam stanovala ter je vprašal, kako

RAZNOTEROSTI.

Strelji v angleški zbornici. — London, 26. februarja. Med današnjo sejo državne zbornice se je dogodil slučaj, ki je vzbudil veliko senzacijo. V neki predstobi državne zbornice je kar naenkrat začel neki duhovnik streljati z revolverjem v strlop. Stražniki so ga takoj prijeli in odpeljali. Najbrž ni duševno normalen.

Skandal pri pogrebu. Sobotica, 27. februarja. Na tukajšnjem pokopališču se je pri nekem pogrebu dogodil skandal. Ko je župnik Bela Reich govoril ob odprttem grobu, se je neki pijan fant Štefan Kantor neprehenoma norčeval. Ko fant nikakor ni hotel odnehati, mu je župnik priložil zaušnico. Fant je potegnil nož in se je udelenjeval več dijakov in drugih ljudi. Begunec je bežal po novodovnici cesti proti Fonu ter mimo bivše mitnici zavil na solkansko polje. Dijaki so mu prišli že večkrat tako blizu, da bi ga bili skoro prijeli; a begunec jih je vsakokrat preprodil z revolverjem, ne da bi strejal. Drl je kar čez polje proti Soči. Na solkanskem polju se je pred neko hišo za hip ustavil, nameril revolver proti ženi, ki je ravno tam stanovala ter je vprašal, kako

Avtomobilska nesreča. —

Berlin, 27. februarja. "Lokalanzeiger" poroča iz Londona: Ne daleč od Huntingtona je bil pri neki avtomobilski nesreči ubit neki dijak, pri katerem so dobili dokumente, glaseče se na ime Orweu. Ponekdanec je bil atricnik maroškega sultana in je bil tudi z egipčanskim kledivom v sorodu.

Krasno razsvetljeno okno se kmalu izplača.

Mali trgovec mora svojo izložbo potisniti na cesto. Kdor pa ima električno razsvetljena okna, mu tega ni treba. Lepo razsvetljena okna privabijo ljudi, ki vedno kupijo.

Telefonirajte po našega človeka, ki vam bo razložil, kako naj razsvetljite okna.

The Illuminating Co.

Sales Department 232 Superior Ave. N. E.

FLEISCHMANN'S YEAST

Naredi

Najboljši kruh

na svetu.

(Hitra metoda)

1 kos Fleischmanovih drož, 2 žlici masti ali masla, 1 kvart tople vode, 3 kvorte presejane moke, 2 žlici sladkorja,

kos Fleischmanovih drož, 1 žlica soli,

1½ kvarta tople vode, 4½ kv. presejane moke, 2 žlici masla ali masti, 2 žlici sladkorja.

Razredčite drože in sladkor v toplo vodi, dodelite masla ali masti in polovico moke. To mesajte, dokler ni mehko, potem pridelite ostale moke. To položite v posodo, namazano z maslom, pokrite in postavite na stran na precej topel prostor, kjer ni prepriča in počakajte dve uri. Potem pa razdelite testo v hlebce. Položite je v dobro namazane posode, katere napolnite do polovice. Pokrite in pustite shajati eno uro, ali toliko časa, dokler ne postane vsebina še enkrat večja. Pečite širideset do petdeset minut.

Pomnite: Pri tem kruhu rabite lahko dva kos drož, ker kruh bo boljši in si tudi čas prihranite.

Pišite po našem katalogu. Vprašajte svojega grocerja zar.

THE FLEISCHMANN COMPANY,

2168 E. Nineteenth St.,

Cleveland, Ohio

CLEVELANDSKA
AMERIKA.
— Lahja v tork in petek.

Naročnina:
ZA AMERIKO: \$2.00
ZA EVROPO: \$3.00
Za Cleveland po pošti .. \$2.50
Posamezne številke po 3 centu.

Dopisi brez podpisa in osobnosti se ne sprejemajo.

Vsa pisma, dopisi in deseti se pošiljajo na:

"Clevelandsko Ameriko"
6119 St. Clair ave. N. E.
Cleveland, Ohio.

"Clevelandsko Ameriko"
Issued Tuesdays and Fridays
6119 St. Clair ave. N. E.
Cleveland, Ohio.

Read by 15,000 Slovenians (Krainers) in the City of Cleveland and elsewhere.

Advertising rates on request.
Tel Cuy. Princeton 189

Entered as second - class matter January 5 1909, at the post office at Cleveland, Ohio under the Act of Mar. 3, 1879.

No 22 Fri. March 15'12 Vol V.

CHAS. 88

Še nekaj o naseljevanju v Ameriko

Poročali smo že večkrat, da je sedajni komisar na naselniškem otoku v New Yorku, na Ellis Island, tako trdorčen človek, ki sodi o naseljenih kakor turški paša, in da se mora vsak novodošli naseljenec brez pogoja podvreči vsem njegovim zahtevam. Resnica je, da naseljevanje v zadnjih letih tako narastlo, da je treba mnogo uradov, velikega nadzorstva in precej pameti in previdnosti, da se Zjedjenim državam posreči, obdržati samo takе naseljenje, od katerih se pričakuje, da postanejo tukaj dobiti državljanji. Če bi imeli v Ameriko prostot pot vsi ljudje, tedaj bi lahko imeli danes kakih 200 milijonov prebivalcev. Vprašanje pa nastane, če so vsi novodošli naseljeni tudi sposobni, da prebivajo v Zjedjenih državah? Končno se tudi lahko zgodi, da postane Amerika približiče vseh svetovnih luhov, tatuje, sleparjev in mornorcev, če ne bi imeli strogih naselniških postav, ki vsakega naseljenca prej dobro pregledajo in presodijo, če je vredan stopiti na tla Zjedjenih držav.

Ljudje, ki prebivajo izven ameriških držav, imajo čudne pojme o Ameriki. Nekateri sanjamajo, da je tukaj vse dovoljeno, ker je svobodna dežela. Tukaj se ni treba pokoriti nobenim postavam, ni treba poslušati nikogar. Vsak je za sebe gospodar in neovisen. Kako so napačni taki pojmi, se vsakdo prepriča, ko je nekaj časa tukaj prebival. Drugi zoper misijo, da se v Ameriki cedi mleko in med, da se pobira na cesti denar, brez truda in dela. In ne motimo se, če povemo, da večina ljudi, ki pride v Zjedjenje države, misli na ta način, kar je seveda popolnoma napačno.

Zjedjenje države so dežela. Tukaj je treba trdo in silno delati za vsak cent, katerega hčer kdo dobiti. Amerikanec ne bo nikdar dal ničesar zaston, pač pa se bo preprečil, če je človek, ki zahteva denar, tudi v resnicu vreden svojega plačila.

Res je, da so bili nekdaj tudi časi, ko se je delo lahko dobitilo, ko je zlato ležalo po gorah in divjinah ter čakalo prospetorjev, da dvignejo v Izkoristijo. Res je, da se je včasih delalo lepo goljusijo z zemljami, ali pa so se tudi na pošten način pridobila, 50 let nazaj si dobil zemljo prav poneni, kolikor si jo hotel, delo si dobil kjer je bilo, toda kar se časi povod spreminja, se tudi v Ameriki.

Vsi skupaj je bilo 138,570

Vedno večje naseljevanje izucenih delavcev in samo 11,793 dobrih kmetovalcev, 288,745 jih je bilo samo po potklju kmetičkih delavcev in 214,300 dñinarjev, to je takih, ki delajo za vsako plačo vsako delo. In kakšno delo dobijo taki ljudje. Ali naj gredo in spodrinejo svojega sodelavca, ki je že dalj časa pri enem in istem delu? Sramotno bi bilo to. In kaj zaslužijo povprečno ameriški delavci na teden? \$8.50. Ali je to delavska plača? Ali naj se za te denarje izda stotina dolarjev za vožnjo, samo, da se more preživeti ob takih plačah? Ali more mož, ki ima ženo in otroke, pri takem plačilu kaj drugača delati kot stradiati? In če nam kdo govori, da ne more, tedaj lahko dokazemo, da za take place hodijo sem delavci iz drugih dežel, da se z njimi preživijo. Kaj pa onih 500.000 delavcev, ki so prišli sem, ne da bi sploh kaj znali, ne da bi bili sploh o kakem delu poučeni? Po mnogih krajih se danes delava po dva ali tri dni na teden. Nekje celo manj. In vendar prihaja vedno več praznih rok, ki nimajo ničesar, pa bi vse rade delale. Kako more vedno nov svet v tovarne? Delo povod prenehaje, povod ga manjka, delavec pa hodi vedno več sem. Tu se more nekje nehati.

Iz tega vzroka pa ni treba torej obsojati naselniške oblasti, če je previdna pri dopuščanju naseljencev v našo državo, pač pa naj se obsojajo samo takci slučaji, katere je v resnicu treba obsojati.

Stroški maderne vojske.

Dandanes ni "špas" vojsko začeti. Ona država, ki začne vojsko, prevzame na sebe silno odgovornost. Nedavno tega, ko so se zbirali vojni oblaki nad Francijo Nemčijo in Anglijo, in le malo je manjkalo, pa bi začeli pokati kanoni na treh straneh. Toda ti grozeli vojni oblaki se nikakor še niso polegeli, in vsak trenutek lahko pada iz njih debela toča, ki bo silno mlatila po razdroženih narodih. Glavni vzrok, zakaj velesile še niso začele z vojsko, je ta, ker nobena ne ve ali je dobro pripravljena ali ne. Toda pri moderni vojski ne smete računati samo na vojake in bojne ladje, pač pa tudi na grozovite stroške, ki zadenejo deželo, katera se spusti danes v boj s svojo sestojino.

Kakšni so vojni stroški in kako naj izračunamo že naprej? Na štiri dele se morajo računati vojni stroški. Prvi del obsegja stroške, ki se tičejo vojske same, in ti stroški se razdelijo na mobilizacijo, opravo vojakov in transport vojske, nabava konj, plača in uprava. Poleg tega pa pridejo še stroški za orožje, ki se pokvari ali obrabi in stroški za streljivo. Pozneje pa morate računati še stroške, ki jih imate s hrano in postrežbo vojnih ujetnikov. Ko se je leta 1871 bojevala Nemčija s Francozi, je porabila samo za te stroške celih 1250 milijonov mark.

Drugi del vojnih stroškov je zguba, ki nastane radi vojske. K temu moramo računati zgubu delavskih močij onih mož, ki so v vojski, mesto da bi doma delali. Nadalje morate računati koliko ljudi je ubitih, koliko jih postane nesposobnih za celo življeno, koliko se mora plačati onim, ki so bili ranjeni, preračunajte vojaške pokojnine, koliko mora država plačati odškodnine posameznim mestom in krajem, kjer se je vrnila vojska. Za te stroške je preračunala Nemčija leta 1871 1230 milijonov.

Veliko večje je pa tretji del stroškov vojske. V tem delu morate računati vse zgube, ki nastanejo deželi v prometu in obrti. Zeleznicne zgubijo na svojih določkih, ker morajo prevažati vojake, obrt zaostaja, svet postane manj vreden, ker je ves opustošen. Leta 1871 v nemško-francoski vojski so stroški znašali celih 2250 milijonov.

V četrto vrsto vojnih stroškov pa spada oni denar, ki ga

mora država izdati za nove pokrajine, katere slučajno pridobi. Nemčija je izdala za Elizabetijo in Loiringijo 200 milijonov mark. Skupno torej lahko preračunamo, da je veljalo Nemči francoško-nemška vojska celih 5 tisoč milijonov.

Iz teh števil vsakdo lahko preračuna, kako silno težavno je danes začeti moderno vojsko, ker slednja je danes združena z mnogo večjimi stroški, kakor je bila 40 let nazaj. Dandanes bi sicer vojske izda stotina dolarjev za vožnjo, samo, da se more preživeti ob takih plačah? Ali more mož, ki ima ženo in otroke, pri takem plačilu kaj drugača delati kot stradiati? In če nam kdo govori, da ne more, tedaj lahko dokazemo, da na primer postavi ena država pol milijona vojakov na vojno polje, in so povprečni stroški za vsakega moža dnevno 5 dolarjev, znesi to na dan poltretji milijon dolarjev. Sedaj pa vzemimo, da bi morala danes moderna država mobilizirati 3 milijone vojakov, če bi hotela taka država ohraniti svoj ugled. Tri milijone vojakov po 5 dolarjev na dan znesi dnevno 15 milijonov dolarjev, in če računamo, da bo vojska trajala eno leto, tedaj bo treba državi odšteti 5475 milijonov dolarjev. Če pa še vzamemo, da pride mornarica v poštev, ki je veliko dražja kot vojska na suhem, tedaj pa moramo prvo imenovano sveto podvojiti, tako da bi stala enoletna vojska več kot deset tisoč milijonov dolarjev.

Poglejmo, koliko je veljalo nekaj zadnjih vojsk. Angleži je veljala burska vojska, ki je trajala 902 dneva 4000 milijonov mark. Ruse je veljala japonska vojska 3000 milijonov, Japonec pa 2900 milijonov mark. Pomisliti pa moramo, da so imeli Angleži približno malo vojašta v južni Afriki, in tudi Rusi niso imeli več kot 300.000 vojakov na bojišču, in Japonci še manj. Seveda pravijo, da ona država, ki je premagana, mora plačati vojno odškodnino. Je že res! Kje pa naj takva premagana država vzame denar, da plača. Če jo bo že vojska veljala od 5 do 10 tisoč milijonov, kje pa naj potem vzame še drugih deset tisoč milijonov, da jih plača sovražniku. Država v takem stališču mora bankerotirati. In vse narodno blagostanje zaspasti za stoletja, če pride taka šiba nad narod, da se zaplete v moderno vojsko.

Ti računi, katere smo navedli so povzeti po nemških avtorjih. Francoski izvedenci računajo še veliko večje svote za današnjo vojsko. Silna nesreča pa bi nastala, če bi se vnela splošna evropska vojska, pri kateri bi bile udeležene Anglija, Avstrija, Nemčija, Rusija in Italija. Zvedenici pravijo, da bi takva vojska veljala 60 tisoč milijonov, če bi trajala samo 8 mesecev.

RAZNOTEROSTI.

Medeni tedni v podmorskem čolnu. — Kdo drugi bi bil nego ameriški milijonar, ki je prišel na originalno misel, praviti svojo svatbeno potovanje v podmorskem čolnu in uživati medene tedne pod gladino Tihega Oceana. Colonel Fleming, ki bo 15. marca poročil hčerkjo Edito chicaskega tovarnarja Gloverja, je dal za to šalo nič nego štiri milijone kron. In tako je on prvi privatnik, ki ima podmorsko ladjo. Ameriški tehnični list 'The Engineering World' natančno opisuje to ekskluzivno podmorsko ladjo Colonellovo. Ladja ima ime "The Mysterious" in ima 600 ton. Na ladji je 15 mornarjev. Dvojico Fleming bodo spremljali tudi zdravnik, šest gostov in potrebnih služnici. Dom, v katerem bo mladi par užival medene tedne, obstoji iz velike spalnice, jedilnice, v kateri sedi lahko osem oseb, salona, kadijnice, knjižnice, kopališče in oblačilnice. Za goste so pripravljene tri spalnice, vsaka s kopališčem. Kapitan in zdravnik imata svoje lastne kabine. Kakor je razvidno, bodo medeni tedni pod morjem prav prijetni. Prevožita jima najbrže ne bo.

V četrto vrsto vojnih stroškov pa spada oni denar, ki ga

Samoumor. V Velikem Republiki pri Općinah se je obesil 30letni fanti Ivan Milic. Vzrok: neredno življenje!

V konkuru je prišel v Gorico laški trgovec v Raštelju Otto Krainer. V Gorici so trgovske razmere sploh želele zdravil z

Imaš kedaj

neznosen glavobol in si neznaš pomagati? Stori kot Mrs. A. S. Stastry, Du Bois, Neb. ki piše: "Ko mi nič moglo ustaviti hudega glavobola, poslala sem v lekarino po Severove Praške zoper glavobol (Severa's Wafers for Headache and Neuralgia) Prvi mi je bolečino zlajšal, ki je izginila popolnoma, ko sem drugi prašek vezala." Prodaja se v lekarnah, cena 25c. Zagotovi se, da je na skatlici ime: W. F. Severa Co. Cedar Rapids, Iowa.

"Feeling Better Already Thank You!"

Srečen sem, ker sem poslušal vaš svet in se

zdravil z

**Dr. Richterjev
PAIN-EXPELLERJEM.**

Ozdravel me je bolečin v grlu in križu, da se počutim sedaj čisto zdravega. Vsaka družina bi ga moral imeti. Čuvajte se ponaredb. 25 in 50c. steklenice.

F. AD. RICHTER & CO. 215 Pearl Street, New York, N.Y.

Dr. Richterjev Congo Plate olajšaj. (25c. ali 50c.)

OGNJ! Zavarujte se proti nezgodam! OGNJ!

Kje? A. Haffner-ju

Zavarujem hiše, pohištvo, steklene sipe (plate glass) blago, skladališča (stock) vseh vrst, konje, vozove, ter sploh vse kar vam more kaže tuje zavarovati.

POSEBNOST! Kadar se salite, ne pozabite premeniti naslov na zavarovalni polici, ker v slučaju ognja bi ne dobili odškodnino, isto velja tudi kadar oddaste posest komu drugemu. Da si pripravite po potrebni situaciji pridite k meni in jaz vam urečim vse potrebno in zaston. Vse informacije glede zavarovalnina zaston. Oglašajte se pri meni prej kot oddate zavarovalnino kakemu tujcu.

Se priporočam rojakom. — Na uradu Cleveland Trust Co. St. Clair in 40. ceste od 8. ure zjutraj do 5. ure srečer.

A. HAFFNER. 6102 St. Clair Ave., v. 1. nadstropju

Dobite si vrednost denarja.

Vi veste, koliko vas plin velja na mesec.

Sedaj pa skušite pomisli, koliko drugačega blaga bi mogli kupiti z istim denarjem, ki ga izdate na mesec za plin. Koliko ugodaosti in dobrote dobite vsak mesec od plina.

Vi dobite polno vrednost za vsak cent na plin.

Plin je veliko cenejši kot premog in nič pepela zraven.

Rabite plin!

Vam ni treba vedno žgati plina, da imate dober ogenj, kadar želite. Isto minuto, ko prižgete plin, vam daje peč topilno. Isto minuto ko prenatekuhate, zaprite plin. Vam ni treba zaston žgati plina.

Kadar rabite plin, dobite zakar plačate, postrežbo, udobnost, čistost, vročino; vi malo plačate, in plačate samo kar dobite.

The East Ohio Gas Company

Masonic Temple Building,
1446 EAST 6th STREET

Največja slovenska trgovina in pogrebni zavod.

Razdeljena v dva delia in v polni meri z najfinajnimi pripravami prekrbljena. Trgovina za nakup politih, erodja, premog, posode, barve, stekla in druge. Pogrebni zavod je z najfinajnimi pripravami prekrbljen. Mi prekrbljemo našljene uprave v nadzorevanju ljudi, zakar imamo brez stvarišča. Za vsaki smrtni imamo dve ambulante in fine kocje. Trgovina odpira red in dan. Še pripravljamo vse v Slovenskem in slovenskem društvenem.

Tel. Princeton 1881. Bell Mart 1881. A. Grdin, TRGOVEC in POGREBNI, 6107 ST. CLAIR AVENUE.

PIRUHE

točno denarju, kar pa najhitro, največno in načelno prekrbi

FRANK SAKSER

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Pedružnica:

6104 St. Clair Ave., N.E., Cleveland, O.

Čemu bi drugam segali, ako Vam Vaš rojak najboljje postreže? Sedaj pošljajmo

100 kron avstri

Slovenska Dobrodolna Zveza

Ustanovljena 13.
novembra 1910.

Gla-ni sedež:
Cleveland, O.

Predsednik JOHN GORNICK, 6105 St. Clair Ave.
Podpredsednik MARTIN COLARIČ, 1188 E. 61st St.
Tajnik FRANK HUOVERNIK, 1243 E. 60th St.
Zapisnikar JOHN JALOVEC, 1284 E. 55th St.
Blagajnik MIHAEL JALOVEC, 6424 Spilker Ave.

Nadzorniki:

ANTON OSTIR, 6030 St. Clair Ave.; FRANK ŽORIČ, 1365
E. 55th St.; MIHAEL WINTER, 6030 St. Clair ave.

Porotniki:

ANTON AHČIN, 6218 St. Clair Ave.; ANTON BENČIN,
4414 Hamilton Ave.; FRANK ŽIBERT, 6124 Glass Ave.

Pooblaščenec ANTON GRDINA, 6127 St. Clair Ave.

Vrhovni zdravnik J. M. SELIŠKAŘ, 6127 St. Clair Ave.

Vsi dopisi in druge uradne stvari, naj se pošiljajo na
glavnega tajnika, denarne nakaznice pa na glavnega blagajnika.

Zvezno glasilo CLEVELANDSKA AMERIKA.

IZ GLAVNEGA URADA.

Spremembe pri društvih: Poročilo za mesec februar.

SUSPENDIRANI ČLANI.

Prvi mesec.

Društvo štev. I.
John 'Cvetko c. št. 78, Frank Horvat c. št. 104 Edward
Krečič c. št. 158, Jos. Zupan c. št. 164, Jos. Štef c. št. 192
Frank Nusdorfer c. št. 204, John Tekauč I. c. št. 235, John
Tekauč II. c. št. 236, Ig. Germ c. št. 243, Jos. Čele c. št. 257,
John Tramte c. št. 273, Frank Suhadolnik c. št. 281, Martin
Aysec, c. št. 285, Karol Hren c. št. 287, Jos. Butara c. št. 291,
Jos. Vaulčič, c. št. 308.

Iz društva štev. 2. Ivana Paulin c. št. 342.

Iz društva štev. 3. Jvan Šebenik c. št. 393.

Drugi mesec susp.

Iz društva štev. I. Anton Ogrin c. št. 200, John Rus c. št.
347, John Klemenčič c. št. 352, John Umek c. št. 370.

ZOPET SPREJETI.

V društvo štev. I. Jos. Žokal c. št. 10, Jos. Preskar c. št.
57, John Hlad c. št. 67, Jos. Lončar c. št. 77, John Škvarc
c. št. 142, Al. Šenk c. št. 165, Ant. Sernel c. št. 175, Anton
Stavič c. št. 172, John Aukustinc. št. 187, Frank Čoš c. št. 220,
Anton Kausek c. št. 229, Anton Telesnik c. št. 242, John Turk
c. št. 272 Mih. Turk c. št. 302, Jos. Ferlin c. št. 360, John Slo-
gar c. št. 381.

V društvo štev. 2. Ana Judnič c. št. 328, Mary Znidarsič
c. št. 328, Mary Kužnik c. št. 333.

V društvo štev. 6. Anton Kotar c. št. 436.

PRESTOPILI.

Od društva štev. I. Frank Zagari c. št. 103 k društvo št. 6.
John Špehek c. št. 208, Fr. Hudovernik c. št. 307 k društvo št. 3.

IZOBČENI.

Iz društva štev. I. Jos. Žulič c. št. 137, Al. Gornik c. št.
254, Ignatz Novak c. št. 321.

PRISTOPILI.

V društvo štev. I. John Belič c. št. 449, Anton Zakrajšek
c. št. 450, John Jančar c. št. 451, Frank Bizjak c. št. 452, Fr.
Kucler c. št. 453, Andrej Dolenc c. št. 454, Jos. Dolenc c. št.
455, Frank Vegel c. št. 456, E. Paušič c. št. 457.

V društvo štev. 2. Mary Gruden c. št. 485.

V društvo štev. 3. Frank Belaj c. št. 484.

V društvo štev. 4. Ana Jalovec c. št. 486. V otročji oddel.
Agnes Knaus c. št. 487, Rozi Jeršič c. št. 488.

V društvo štev. 5. John Kumanič c. št. 447, Tomaž Lever
c. št. 448, Frank Poje c. št. 489.

NOVO DRUSTVO.

Številka 7. Jakob Fortuna, c. št. 458, Josef Poleš c. št. 459,
Frank Marinčič c. št. 460, Prim. Kogoj c. št. 461, Al. Prelagor
c. št. 462, Jos. Mišlaj c. št. 463, Anton Jeršič c. št. 464, Jos.
Košir c. št. 465, Ig. Mayer c. št. 466, Frank Mayer c. št. 467,
Jos. Furlan c. št. 468, Jahn Blatnik c. št. 469, Fr. Sajovic c.
št. 470, Ant. Kozoglav c. št. 471, Jos. Novak c. št. 472, Ant.
Mihelič c. št. 473, Mike Pečjak c. št. 474, Karol Bradač c. št.
475, Anton Jerančič c. št. 476, Frank Dernič c. št. 477, Frank
Čerjak c. št. 478, Ant. Cugelj c. št. 479, Fr. Mauer c. št. 480,
Jos. Marinčič c. št. 481, Frank Keržič c. št. 482, Frank Mikus
c. št. 483.

OPOMBA:—Vsaki tajnik(ka) društva S. D. Z. naj pre-
gleda, če je vse v knjiženo oziroma pribičeno, za slučaj kak-
pomankivosti pri poročilih itd. naj takoj naznanijo na glavnem
urad. V mesečnih poročilih naj pri suspendiranih, presto-
pilih, poleg certifikatne številke, navede tudi ime in priimek.

Frank Hudovernik, glavni tajnik.

Grozodejstva ciganske tolpe. Berolin, 27. februarja. "Tag-blatt" poroča iz Fulde: Že en teden povzroča neka ciganska tolpa v okolici Fulde mnogo strahu. Cigan Viljem Ebenberg je na cesti ustrelil nekega orožnika, ki ga je hotel arretirati. V Tretzlarju je Ebenberg prisilil, da se ustrelil. Načrtoval je, da se ustrelil s katerim so prišli pri konjski kupčiji. Nekega orožnika, ki je hotel prijeti cigane, je tolpa napadla s puškami. Prišlo je do pravate bitke med orožniki, katerim so prišli na pomoč nekateri člani vojnega društva, in cigani. Cigani so se končno umaknili v gozd ter umorili nekega gozdarja. Nato so poklicali na pomoč artillerijo iz Fulde. Cigani so pobegnili v weimarsko ozemlje, napadli tam nekega kmeta ter ga z dvema streloma težko ranili. Med tem so par ciganov prijeti. Prebivalstvo se v mraku ne upa

več iz hiš. Okoli celega okraja, kjer menijo, da so cigani poslavili kordon.

Umor in samoumor. Kasel, 27. februarja. Včeraj se je tu dogodila grozna žaloigra. Pekovski mojster Habisch je prišel v stanovanje svoje neveste ter večkrat z revolverjem nato ustrelil. Smrtno ranjen je zgrudila na tla. Ko je prihitela mati nevestina na pomoč, je tudi to ustrelil. Habisch je nato skočil z okna stanovanja, ki je v četrtem nadstropju ter obležal na cesti mrtve.

Novi tolminski brigadir. Za poveljnike novoustovnjene, v Tolminu načenčene infanterijske brigade je imenovan poveljnik 18 infanterijskega polka polkovnik Gustav pl. Malzer.

Umrli je v Zatični Andrej Pajk. 78 let. Zadnji si slavna ga ruskega vojaka Pajka.

Uporni duh. V zadnjem času so se začeli pečati Parižani z veliko vremem s špiritušom. Matin je privedel več javnih špiritičnih večerov. Vsled kritike gotovih krogov so sklenili reditelji prrediti posebno sejo, pri kateri hočejo jasno in neovrženo pred pričami iz znanstvenih krogov in sodnikov ugotoviti, koliko je na stvari resnica. Poskusno sejo so napravili zadnji četrtek. Okrog mizice se je vsebovalo 9 udeležnikov in medij. Vse udeležence so zvezali na rokah in nogah istotako tudi medija. Mizico so postavili tako, da bi se pozvalo, če bi se najmanj premaknila. Nato je stopila komisija v kot in medij je o tvoril sejo. Toda dosegli niso, kljub 20 minutnemu poskuševanju prav nič. Medij je zaspal, mizica pa se ni prav nič premaknila. Po zaključku seje je medij povedal, da se je pac udeležil duh, toda bil je ženski in jako uporen, ter ni hotel delati, ker so bili udeleženci zvezani?

Bogat prosjak. Te dni je našla policija v Berolini na Nemškem nekega prosjaka v povsem območen obliku, ki je dalj časa hodil po berolinskih gostilnah in kavarnah ter pradal razne drobnarje. Ko so ga na policiji preiskali, so našli v njegovih oblikah zaščitnih vrednostnih papirjev za 150.000 mark. Omenjeni navidezni prosjak se imenuje Frankfurter in je star 62 let.

Zaloigra dveh mladih zaljubljencev. — Iz Pariza poročajo: Ernst Gacht, 18 let star, in Marcelle Lengeort, starca šele 13 let, sta se meseca julija 1911 spoznala ter zaljubila. Oba sta delata v neki tovarni v Wattieu. Tako zelo sta se zaljubili, da sta zapustila svoje stanovanje ter najeila skupaj stanovanje v Boulevard de l'Hôpital. Ko je to izvedel oče Marcelle, je zagrozil Gachatu, da ga bo tožil, ker mu je odpeljal hčer. Mlada zaljubljena sta bila tako obupana, da sta sklenila skupaj umrli. Ko je pa dekleka zagledala orožje, se je zbalila ter prosila svojega ljubimca, če se sme vrniti k svojim staršem. Gacht je bil zaradi tega tako divji, da je ustrelil na dekleko in si pognal nato kroglo v glavo. Oba sta ozdravela. Gacht se je moral zaradi tega zagovarjati pred sodiščem. Porotniki so bili pa zaradi solz zaljubljene dekleke takojgnjeni, da so Gachatu soglasno oprostili.

Zlato poroko sta praznovala v Spodnji Škici 78letni posetenik Lovrenc Dovžan in njegova sopronka Marijeta.

51 let v ječi. Pisar Edward Kifs, ki je bil zaradi umora obsojen v dosmrtno ječo, je v strijski kaznilnici v Galiciji umrl v 84. letu starosti. Svoj kazen je nastopil leta 1860, in je preselil 51 let v ječi.

Umrl je v Gorici g. Ivan Možetič, brat znanj zidarskih mojstrov. Star je bil 54 let. Vneno se mu je slepo črevo. Operacija je bila prepozna. Zapušča vodovo z osmimi hčerami in enim sinom.

Dva brata zaklali, enega ranili.

Franc Meke, 27letni zakonski oče treh otrok, je šel dne 25. decembra 1911 v svojem kraju Gorica pri Krskevem k jutranji maši, kjer se je začel že pred mašo prepirati in pehati s 10letnim Francem Čarnom iz Vel. Mraševega. Med mašo sta mirovala, po maši pa sta se začela na koru zopet obdelavati s pestmi. Med njiju je stopil 24letni Anton Juršič iz Mraševega, da bi preprečil prepir in prteč. Rayno ko je zagrabil oba nasprotnika za roke, je čez njegovo ramo zamenjal Meke z levo roko in udaril Franceta. Žarna z odprtim nožem po desnem senetu in ga sicer samo lahko poškodoval, toda tako, da je iz rane curkomila lila kri. Meke je zbežal domov.

FRANC M. JAKŠIČ

Mali oglasi.

Belokranjci!

Kdor želi povrniti se v domovino je zdaj zarj ugoden čas. Belokranjska železnica se bo še to pomlad začela graditi; pri gradnji lahko dobije poslovne možnosti.

C. k. okrajno glavarstvo v Črnomlju.

NAZNANILO.

Naznanjam občinstvu, posebno prijateljem in poznanim, da sem prevzel na svojo roko saloon od J. Lavšeta na 6101 St. Clair ave. vogal 61. ulice. Opredeljen je na novo, založen z dobrimi piščanci in smodkami. Postreči hočem vsem dobro, po skromni zmožnosti.

Se priporočam za obilen poset.

Josip Kalan

NB. Sprejemajo se tudi rojaki na hrano in stanovanje. Vzame se pošteno slovensko dekle v službo istotam.

Zajutrek za stotisoč.

Kako važna stvar je plin, kako mnogo udobnosti nam vsak dan ponuja! To je tako velika udobnost, da včasih pozabimo, koliko nam stori dobrega. Pomišljite samo na zajutrek!

V tem velikem mirazu je stotisoč delavcev, ki gredo na delo vsako jutro pred 8. uro. Večino izmed njih mora vstati že pred 7. uro, in mnogo izmed onih, ki hodijo daleč v tovarne, morajo vstati že pred zarožem. Za vse te ljudi je najbolj potreben zgoden zajutrek, ki pomeni dober začetek za dnevno delo. Če zajutrek ni pripravljen, morajo biti lačni ali so pa pozni pri delu. Peči s premogom vas mnogo veljavjo in prinesajo mnogo težav.

In baš tukaj kaže plin svojo dobro. Če imate plin v hiši, niste nikdar kasni. Nikomur ni treba pred časom vstajati, da se zakuri peč. Vi rabite samo žveplenko. Karkoli želite, vse lahko spečete na plinovi peči v kratkem času. Zajutrek je narejen v minuti. Hiša, ki ima plin, so čiste. Plin se sam izplača, zatorej bi ga morali vsi rabi.

Naprodaj je prav poceni grocerija s polno opravo in s sigrinimi odjemalcem na zelo lepem prostoru. Ker imam kupca tuja, opozarjam rojake, da je sedaj za nje lepa prilika.

Več se pozive na 6002 St. Clair ave.

ZENSKE IN DEKLETA, POZOR!

Če želite dobiti sveže, kako lepe in dobre kiklje iz čiste volne ali redke, kupite iste od doma znanega rojaka Beno Levstika ali pa od L. Strehovala, katere dobiti ceneje kar kje drugje. Eden ali drugi prinesec k vam lepo izberi, in sicer na dom, kjer si lahko vse izberete, kakorkoli želite. Ženske upoštevajte, da imamo čisto volno in sveže blago. Cenjenim rojakinjam se najtopanje priporoča.

(36) Beno Levstik.

Dva groceriska voza sta naprodaj. Oglasite se na 1263 E. 55 cesta. Jako po ceni.

ZDRAVILA.

Kdor kupuje zdravila, mora najprej gledati na čistost zdravila so čista ali nečista, zanesljiva ali ne, srednje potni. Nikar ne riskirajte. Naša zdravila so najboljša, kar je more denar in pamet produciati. Naše cene niso višje kot jih plačujete za slabša zdravila. Naša posebnost je izdelovanje zdravniških predpisov in samo najboljša zdravila prodajamo našim odjemalcem.

H. GUENTHER, lekarnar,
Addison Rd. in St. Clair.

VINO!

Kako naj spimo?

Kdor dovolj in zmerno spi, bo gotovo vedno zdrav. Človek naj torej vedno toliko časa spi, dokler se ni dovolj okrepljal in se čuti zmožnega za delo. Zal, da temu ni povod tako. Največ trpijo siromašnejši sloji prebivalstva, katerim preobil delo in skrbni marsikdaj ne privoščijo dovolj potruška. Bogatejši sloji prebivalstva so pa dandanes preveč nervozni, ker imajo premalo krvi in preveč bolnih živev. Slabo znamenje nervoznosti pa je, kadar nervoznost bolnika ne pusti več mirno in zdravo spati.

Cim mlajši je človek, temvečje poželenje ima za spanje. Novorojeni otrok spi v prvem letu svojega življenja več kot čuje, in to dela otroki zdravega. Mladost potrebuje več zdravega spanja kot odrasleni človek. Najmanj spanja potrebujejo stari ljudje. Koliko ur smemo spati? Navaden, zdrav človek, bo imel vedno dovolj osem ur, največ devet ur spanja, in to pri ljudeh od 15 do 20 leta. Od tega leta naprej pa zadostuje popolnoma sedemurno spanje do 50. leta. Naprej se pa spalni čas teško določi, ker v starosti ima človek razna opravila, ki včasih boj ali manj silijo k počitku.

Glavno vprašanje pri spanju pa je vedno in vedno: Na kateri strani naj ležimo? Ali smo pozimi kuriti v spalnih sobah?

Kar se tiče zdravnikov so vprašanje, na kateri strani naj spimo, že zdavnej rešili. Zdravniki pravijo, da je najslabši počitek na hrbtu, ker se hrbtni živi, ki so najbolj občutljivi, prehitro razdražijo. Na lev strani telesa je sreča, in če ležimo na lev strani, moremo srce pri delovanju. Ostanete nam torej samo še desna stran, in ta je v resnici najbolj priporočljiva. Preveč bati se pa seveda nikomur ni treba, ker pri spanju tudi veliko pomaga navada. Zdravi in trudni ljudje spijo v vsakem položaju prav dobro. Več pa lahko povemo o drugem vprašanju, ali naj kurimo pozimi naše spalne sobe.

Zdravniki pravijo, da ni toliko odvisno spanje človeka od tega, če je soba zakurjena ali ne, pač pa če je zrak v spalni sobi zdrav in čist. To je najbolj važno. Gorkota zraka ni toliko vplivna kakor pa čista zraka. V gorki sobi je zrak lahko ravno tako čist kakor v mrzli, odvisno je vse od tega, če so sobe zračene. Če je pa zrak v sobi še tako čist, človek pokvari ta zrak z dihanjem. Pri dihanju nameč izhlape ne samo škodljivo ogljikovo kislino pač pa tudi neke strupene sopare, ki se naredijo pri prebavljanju v želodcu. Iz tega torej razvidite, kako potrebno in važno je, da zrak v spalni sobi večkrat menjate.

K sreči imamo v spalni sobi precej ventilatorjev, ne da bi vedeli za to. Peč, ki dobro "deleče", je tako dobra ventilatorka, ker odvaja slab zrak skozi dimnik, dočim se pri spranjah oken in vrat vedno vrinja svež zrak v sobo. Dobro je, če v spalni sobi vedno pustite gorjeni del okna nekoliko odprt; ravnati se morate po topotu zunaj. Ce je mrzlo zunaj, pritegnite okno bolj, če je gorko, zopet odprite. Tudi suhe stene so velik pripomoček za ventilacijo, dočim je v sobah s mokrimi stenami zaduhlo in smrdi po gnijilobi, kar slabo upljuva na specičega človeka.

S cisto kurjavo se nikdar zrak ne pokvari. Najboljše za to so lončene peči, ker razsirajo enakomerno topoto, ki se povsod enako razsirja. Najbolj nevarne so železne peči, ker povzročajo pri kurjavi več prahu, in kadar žarijo, tudi razprostirajo škodljive pline, ki so umorili že marsikata človeka proti lastni volji. Najbolje je, če kurimo spalne sobe samo po dnevnu. Čim več ljudi spi v eni sobi, temvečja mora biti slednja in tem bolj pogosto se mora zračiti. Ljudje, ki zagovarjajo mrzle in nezakurjeni sobe, pravijo, da človek v zakurjenih sobah počela ne sme biti.

gorkota v spalnih sobah prevelika, 58 stopinj Fahrenheita zadostuje. Skušnja uči, da se človek v takih prostorih najbolje počuti. Clovek, ki spi v zakurjeni sobi, se ne sme preveč pokrovati, kar je posebno za zdravje jako važno. Za človeka je pač tako: "Čim več ima svežega zraka, tembolj zdrav bo in tem manj razviten. Topota človeškega telesa emora vedno strinjati s topoto zraka, ki ga obdaja. Kolikor manjši je razloček med topoto v postelji in med topoto v sobi, tem lagije bo človek zjutraj vstal. Če je soba v kateri spimo, zjutraj ledeno mrzla, se gotovo vsak boji vstati, in rad še nekaj časa poleži in tako zamudi svojo delo, ki ga emora opravljati. Na ta način oprimore nezakurjena soba več k lenobi človeka, kakor zmerno zakurjena. Preveč mokre in gorne postelje niso nujno zdrave. Ničesar pa ni bolj nezdravega kot mokra postelja, ker iz tega nastanejo najbolj nevarne bolezni. Postelje in postanejo mokre, če stojijo v mokrih sobah, ali pa če megle in vlažen večerni zrak privaja skozi odprtno okno v sobo.

Napačno mnenje je, da je sončni zrak veliko bolj škodljiv kot zrak po dnevu. To je mogoče samo v onih krajih, kjer se nahajajo stanovanja v močvirnatih krajih, in kjer počasi vstajajo plini, ki sicer pojnevju mirujejo. V krajih, kjer se gorovje, pa je ponočni zrak istejš kot dnevnin, kakor tudi v ravnih krajih.

Najbolje je, kakor smo sprva povdorjali. Sobe naj bodojo lenevno dobro zračene, zrak naj bo primeren, in vsakdo bo po svojem dnevnem delu dobil dober in izdaten počitek.

Izjema.

Ivo Trošt.

Ljubičeva Metka je bila v nemali zadregi. Življenja pomlad se ji je smehljala, življenje jo je vabilo: pridi, vzemi, vživaj. V nedružju je nosila list, njegov list, kjer ji obeta najčeščo bodočnost in sveti zakon.

Njeno srce je pa bilo srto, zlostno.

Sama je bila na svetu, sama kot trst v puščavi brez sorodnikov, dobrotnikov, brez sestovalcev. O ne! Sestovalcev je bilo mnogo, a samo takih, ki bi bili radi izkoriscali njen lepoto v svojo korist.

Veselila se je Metka svoje lepote. Saj ji je bilo znano, da jo zavidijo za njo njene vrstice bogate gruntarske htere. Vsaka ženska je rada lepa in vsaki laski pridavek: najlepša.

Toda je mlada je spoznala Metka, da je lepota sicer dragocena, vendar ne najpotrebuje ženska lastnost. Svet je praktičen. Poleg lepega razgleda na deželi ima rad tudi okusen pigrizek, z lepo žensko tudi lepo doto. In te pa nimam vsaka.

Kje naj jo vzame Metka, županija dekla? Vzrastla pri tujih ljudeh, je že izra rane mladost okušala očitanje, da zastonj dobiva obleko. No, deklica, naj si se mlada in drobna, je izkušala z marljivostu ustrezati osornim, skopim gospodinjam. S tem si je siloma pridobila njih priznanje. Strme so si priovedovala pri studencu na vasi, da je Metka izmed vseh pritepenk — brez oceta in matere — prava izjema.

Součenke so ji v soli očitala šabnost, ker je v soli odgovarjala najboljše, pisala najlepše, pa se je pričkal z njimi, da ne more nict zato, če je boljše glave. In zopet je moralisati očitanje: "Kako morebiti taka le umnjeja od naših, ko je bila njena mati poljušanje čeli fari, ona sama pa nezakonski, zaničeval otrok, vzgojen na občinske stroške!"

Tega očitanja Metka ni mogla zavrniti. Solze so jo zatile in skozi solze je prašala svoje preganjalko, zakaj jo vedno dražijo s to — resnico. "Zato, ker ne boš nict boljša kot tvoja mati. Občina te bo redila na starost, kakor je njo."

Tako so gladili pot v življenje osemnajstletne devojki — skrbni sosedje in izgovorne sode. Metka je bila v spalni sobi prevedena in ne sme biti.

zah je našla vsaj začasno tolažbo. Ali njen sreč se je vedno odločneje upiralo temu. Kakor d'ugod je hotela biti tudi tukaj izjema. Z neomadeževanim življenjem jim hoče dokazati, da se motij oin kruito varajo s svojim škodoželjnimi prorokovanjem.

Približal se je čas, ko so menile vaške mamice, da se njih besede preminjajo že v resnico. Zal mladenič, marljiv rokodelec, le malo starejši od nje, ubožen kakor ona sama, ji je reklo nekoč, ko jo je došel iz cerkve gredčo v nedeljo od velike maše: "Metka, rad te imam. Le za te hočem delati, ko si prislužim dovolj, pa se vzameva. Ali me počakš?" — Metka mu je verjela, prikimala zadovoljno in mu v pot dilo dala iz nedrij rdeč nagelj. Z njim se Francelj postavljai popoldne med fanti na vas. Povedati ni hotel, katera mu ga je dala. Razodel jim je le teliko, da je reklo: najlepša.

Vedeli so dovolj. Saj je marsik pogledal za krasno deklico in vzdihnil: "Škoda, da nima denarja". Ker ga Francelj tudi ni imel, se ni nikomur eduno zdelo, da se imata rada. Toda vrstniki so mu vendar zavidali zalo dekle in vaške mamice so mu namigavale, da bi se ga ne branila niti — grunatarska hči, ker je priden v dobe. Ni jim verjel. Hudo mu je pa bilo in sklenil je, da se umakne zlobnim jezikom v poti — v Ameriko. Tam se prej zasluzi dovolj, da piše po — njo in se vzameta z Metko. Tudi ona je odobravala njegov načrt. Spremila ga je celo v Ljubljano na železnico. Solze žalosti in veseli nade je točila ob slovesu. Videla je že naprej: v malem gospodinjstvu mlado mamicu, skrbčo za moža in svoje malčke.

Vrnila se je v rojstno vas in živila v prihodnji sreči, ki ji je pa prečrtača račun. Francelj je šel in se ni več vrnil. Pisal je dvakrat, trikrat. V Ameriki so še bogatejše neveste kot doma gruntarske htere. Taka Američanka ga je dobila, pa sta se vzela.

Metka je preklinala svojo bedo in izkušala vstrajati v misli, da ženska lahko živi tudi brez moža. Gotovo bi bila tudi sedaj dosegla častni pridev izjema ter bi bila dlje časa vstrajala v tej žalosti in potrosti, ko bi možkih ne mikala gospodinju. "V posebno srečenem slučaju zakon zajamčen." Tako jo je vabil v listu. Te besede so vplivale nanjo, kako očarjujoča godba. Sladke so se ji zdele kakor med in obenem pekoče kot žrjavica. Tako bližu in tako daleč — zakonski zvezzi. Tam obilnost in prostost, tu beda in zaničevanje. Kako naj se ubrani ponujani sreči! Ali naj ji zgine mladost brez sledu, brez veselja?

Da, v taki zadregi ni bila Ljubičeva Metka še nikoli. Naslonila je lepo glavico na zgradivo in plakala in mislila in se bala. Kaj pa, če jo namesto zakona zapodi, kakor se je zgodilo že vsem drugim pri njem. To bo paša zavistnim vrstnicam in dokaz zgovornim ženicam, ki so od njene mladosti trdile: "Tako bo kakor je bila njena mati!"

Tisto noč ni zatimila očesa. Ko je pa oznanjalo zlato solnce mladi dan, se je vzravnala. Njen sklep je bil gotov. Zbrala je svoje stvari, jih stlačila v velik jebas, se poslovila pri materi županiji, zadelo jebas na glavo in šla. Županja jo je spremila do praga in tam gledala za njo škodoželjno in zasmehujče, dokler ni zavila za ogel koncem vasi, kjer je bival on, gospod Ferko.

Cakal jo je pri oknu. Morda tudi on ni spal ponoči. Metki je šimila vsa kri v lice in mlađo telo je zadrhtelo, zahotel. Saj je bil on tako prijazen. Veselo je kimal skozi okno.

Metka je krenila pogled v nasprotno stran ceste. Solze so ji zdale oči, a stopala je ponosno, odločno z jebasom na glavi — v daljni tuju svet za deveto goro, kjer je še nihče ne pozna.

Ali ostane tam tudi izjema?

Razglaser je bil že d'ugi in tretji oklic v župni cerkvi in Metka je še zmerom čakala, da pride Milko po njo. Ni ga bilo. Prejokala je vso noc in sklenila v izčišnjem sreču, da se mu osveti, ko pojde k poroki ali od poroke.

Res ga je čakala in nevesti vpršč ženina in svatov zabrusila v obraz: "Le imej ga le, saj smetano sem že jaz poliza." Nevesta je pa odgovorila brez zadreg: "Le imej ti smetano, jaz imam pa Milka."

Minuli sta potem kaki dve leti.

Metki trden sklep je bil, da ne pogleda nobenega možkega več. Zlobni jezikji so ji bili v tem času že docela obgrizli dekliško čast, a ni obupala. Dokazati je hotela še vedno, da zna biti tudi v tem izjema.

Na koncu vasi se je naselil v novo hišo neznan gospodček človek. Pripravoval je, da je umirovljen uradnik, bi bil nad skrivniki skrivali. Čeprav je hotela še vedno nekaj let, zato išče ženske za gospodinjstvo. Često je zahajal k županu po dobre svete in dobro vino. Metka mu je ogajala od prvega trenutka. Tega tudi skrivali dekleti. Bil je lepo oblečen, v najboljših letih in znal govoriti gladko in sladko. Dokazoval je, da so vsi ljude enako vredni in trdil, da on to resnico vporablja v življenu s tem, da smatra vsako svojo uslužbenko sebi popolnoma enakopravno. Razlike med poslom in gospodarjem ne poznal.

Vasčanom se je zelo to seveda nekaj novega, ne napacnega. Skrbne sosedje so pa kmalu dognale to vest še načinje: da ima nameč gospod Ferko zaradi prepogoste menjave svojih gospodinj nemalo sitnosti ter javnih in skrivenih posetov in tožb. Skratica: očitno je bilo, da zna gospod Ferko enakost med seboj in svojimi gospodinjami izkorisciati prav po domači. Ta vest je bila tudi skrbnim babicam najbolj všeč, zakaj vedeš so, da se sedaj vse imame Ljubičeva Metka, kakor se ni še nikoli.

Metka je preklinala svojo bedo in izkušala vstrajati v misli, da ženska lahko živi tudi brez moža. Gotovo bi bila tudi sedaj dosegla častni pridev izjema ter bi bila dlje časa vstrajala v tej žalosti in potrosti, ko bi možkih ne mikala gospodinju. "V posebno srečenem slučaju zakon zajamčen." Tako jo je vabil v listu. Te besede so vplivale nanjo, kako očarjujoča godba. Sladke so se ji zdele kakor med in obenem pekoče kot žrjavica. Tako bližu in tako daleč — zakonski zvezzi. Tam obilnost in prostost, tu beda in zaničevanje. Kako naj se ubrani ponujani sreči! Ali naj ji zgine mladost brez sledu, brez veselja?

Da, v taki zadregi ni bila Ljubičeva Metka še nikoli. Naslonila je lepo glavico na zgradivo in plakala in se bala. Kaj pa, če jo namesto zakona zapodi, kakor se je zgodilo že vsem drugim pri njem. To bo paša zavistnim vrstnicam in dokaz zgovornim ženicam, ki so od njene mladosti trdile: "Tako bo kakor je bila njena mati!"

Tisto noč ni zatimila očesa. Ko je pa oznanjalo zlato solnce mladi dan, se je vzravnala. Njen sklep je bil gotov. Zbrala je svoje stvari, jih stlačila v velik jebas, se poslovila pri materi županiji, zadelo jebas na glavo in šla. Županja jo je spremila do praga in tam gledala za njo škodoželjno in zasmehujče, dokler ni zavila za ogel koncem vasi, kjer je bival on, gospod Ferko.

Cakal jo je pri oknu. Morda tudi on ni spal ponoči. Metki je šimila vsa kri v lice in mlađo telo je zadrhtelo, zahotel. Saj je bil on tako prijazen. Veselo je kimal skozi okno.

Metka je krenila pogled v nasprotno stran ceste. Solze so ji zdale oči, a stopala je ponosno, odločno z jebasom na glavi — v daljni tuju svet za deveto goro, kjer je še nihče ne pozna.

Metka je izbrala Milku rdečeločno bogato. Erno s Pristave. Njemu so zapisali vse obširno posestvo in določili na dan poroke.

Metka je izbrala Milku rdečeločno bogato. Erno s Pristave. Njemu so zapisali vse obširno posestvo in določili na dan poroke.

Metka je izbrala Milku rdečeločno bogato. Erno s Pristave. Njemu so zapisali vse obširno posestvo in določili na dan poroke.

Metka je izbrala Milku rdečeločno bogato. Erno s Pristave. Njemu so zapisali vse obširno posestvo in določili na dan poroke.

Metka je izbrala Milku rdečeločno bogato. Erno s Pristave. Njemu so zapisali vse obširno posestvo in določili na dan poroke.

Metka je izbrala Milku rdečeločno bogato. Erno s Pristave. Njemu so zapisali vse obširno posestvo in določili na dan poroke.

Metka je izbrala Milku rdečeločno bogato. Erno s Pristave. Njemu so zapisali vse obširno posestvo in določili na dan poroke.

Metka je izbrala Milku rdečeločno bogato. Erno s Pristave. Njemu so zapisali vse obširno posestvo in določili na dan poroke.

Metka je izbrala Milku rdečeločno bogato. Erno s Pristave. Njemu so zapisali vse obširno posestvo in določili na dan poroke.

Metka je izbrala Milku rdečeločno bogato. Erno s Pristave. Njemu so zapisali vse obširno posestvo in določili na dan por

Okna so bila temna.

Zofka Kveder Jelovšek.

Ura je bila še le deset in vendar so bile ulice že prazne in tihe. Lepa, jasna in mesečna zimska noč je vzdignila nebo visoko v neskončnost. Pogled se je potopil v zvezde, vedno više v večne, nedosegljive dajave, omamljen od vesoljstva in molčeče, tajinstvene lepote. Srce se je zgenilo in sanje so iskale neznanih ciljev, objele so tuje svetove in so ugasile, kakor raketa poslana v črno noč, vsa bleščeca, v hipu rojena in umirajoča, brez cilja brez moči, svetla črta zapisana v temo in pogoltrena od teme brez sledu. V duši je raslo hrenjenje, vzdigovalo se je nemak v večnost, razlivalo se je iz duše, kakor iz prepole čašč, do zvezd je šlo, v neizmerje in padalo je nazaj v dušo, gremko, kakor pelin in pekoče, kakor ogenj. Zakaj toliko želj, toliko mislj v človeku, ki je kakor črv? Zakaj, da objamejo umrljive oči večnega vesoljstva skrivnost, zakaj, da trepetata srce v neizmerni poželjivosti, do konca lačno, do smrti netušeno?

O slepota, o zadovoljnost!

Krila zafrtajo: kvišku! Proč od vsakdanosti, nad življeno, nad sebe!

Ali kako visoko leti orel, ki so mu vkovali noge v verige?

Ostani človek! Ostani smet v smetišču!

Stopinje so odmevale po tlački, oči ki so blodile v nedostopnih višinah so se povesile.

Mehanično si je pričkal cigareto, kakor omamljeno je utihnilo premisljevanje.

Deset ura. Na delo, k računom! Še par dni do Novega leta, a bilance še niso končane.

Ulice so tih ali v komptoirih, po trgovinah, po pisarnah se pišejo, še delajo za zahtimišči šaluzami. Tudi to je cilj, da so računi v redu da so bilance v knjigah narejene;

— to so idealni vredni direktori filialke, ene najmočnejših bank v državi.

Saj je včasih ponosen na to, kar je dosegel s svojimi tridesetimi leti, saj se mu včasih zdri, da kraljestvo, kjer je kralj ni tako malenkostno in ničovo. Tako lahko, prozno stopajo nove, prsa so vzbodenca, usta napeta v zadovoljen smeh, glava načimbenih, častohlepnih mistij polna.

Ali v nočeh, v takih nočeh je vse, kakor prazen, ničvreden lišč, smesen in neokusen.

Uspehi — finančni uspehi v korist tujih žepov — to naj bi bila cenena hrazen ponos? Res, tako se objektivno sodi, podjetja, ki jih je vstvaril on, niso le dobile banki, dobro obrestilo akcijonarjem, ne — več! Kaj ni mnogim ljudem, par stotinam morda dal kos kruha, do smrti. Ne preslab in govor kos kruha! Hvalijo ga in sam se večkrat z zadovoljstvom vveda svoje moči.

Ali kaj je to? Ničeven grizljaj častihlepja in samoljuba. Premalo, da bi napotnilo življenje.

Kako lepe so zimske noči. Bele in jasne, tihe, veličastne.

A vendar tuje, brez čustva. Samo to čutiš, kako krasno je vse, kako slavno visoko. Ali v dušo ne pride taka bela, srebrna noč. Trda je ta lepotu in mrtva.

Ulica se je delila. Še opazil ni, da je šel na levo, mesto na desno. To je bil njegov privaten pot, tam pa je šlo življenje. Samo želje in sanje so še včasih opazili.

In je stopal dalje in ni opazil.

Ulica pa je hitro peljala iz mesta ven. Sto korakov in že so se razmikale hiše, vrtovi so se začeli, ob cesti so stala drevesa. Mal breg se je vzdignil in hiše so ostale zadaj.

Obstal se tu. In čudil se je, da ga je zvabila noč v ta kraj. Že se je obrnil, da bi se vrnil nazaj. Pa ga je nekaj klicalo, nekaj ga je mamilo dalje. Hitro je stopal v hrib. Ko je bil gor, je pogledal nazaj. In večik se mu je zazdel svet ta hrib. Na levi je ležalo mesto. Rmeno so briele cestne luči

n, okna, v dolgih ulicah. Pred njim pa in levo se je raztegnila bela planjava v daljavo do visokih gor, ki so stale na horizontu. Nebo se je videlo tu še više, neizmernejše in postoto je bilo z neštetimi milijoni zvezd. Bela in svetla je peljala rimska cesta čez nebo, pretkana s skrivnostnimi tujimi svetovi. Velik in srebrn je stal med se nad gorami.

Kaj veže človeka s temi nebeskimi lučmi, z vesoljstvom? Kakšna pot pelja iz vekov tev in vekove bodoče? Kakšna nit je med njim in večno preteklostjo in večno bodočnostjo?

Obrnil se je. Pogled mu je zdržnik raz zvezdnatega neba in šel je po samotni pokrajini, ki je tiba in speča ležala na drugi strani hriba. In zdelen se mu je, da je nekaj zaščetal, da je vsa pokrajina pred njim in za njim zaščetnila in da so vse zvezde odgovarjale z neba in vsa vesoljnost:

Ljubezen! Ljubezen!

Ali samo veter je zapiral leve strani. Tam so zasumeli vrtovi in gaji, sence po tleh so se zganile in zatrepetale.

Se par korakov je stopil in bil je pred samotno vilico. Meseč jo je obseval in veter je šumel okrog nje, ona pa je gluhih stala vrh hriba. Vsa okna so bila temna in vse je močalo.

Takrat se je nevidljiva pest stegnila v njegovo srce in zbolelo ga je v prsih neusmiljeno.

Pokaj je pšel sem? Okna so temna. Deset je še le ura in okna so temna!

Tukaj je tista, ki jo ljubi ali tuja je.

Tuji je in nokna so temna!

Pričodaj je še za spanje, ljubezen pa je sladka v temi. Duša se vstopi v duši, daleč odstopi svet, vse se odmakne. Preteklost in bodočnost se strne v en sam hip. Tihi objemi, moččeli poljubi — večnost, skrivnost vesoljstva in neizmerja, nemilnjivosti ključ!

Temno okno so se zapicila v njegovo srce, kakor kreplji krvoločne zvari. Vse srce so mu raztrgal, da se mu je telo stresalo v divji bolečini.

On jo ljubi ali ona je tuja! Zdaj ta trenutek jo morda objema njen mož, o!

Zakaj je prišel sem?

Okna so temna. Njen mož jo ljubi in poljublja. V njene lase je stisnil svoj obraz, iz njenih ust piše ljubezen, na njene p si je položil glavo.

Okna so temna! Vsa okna so temna!

Stisnil je pesti.

Zakaj, zakaj?

Njegova je bila in ni več. Tuja je, za vekomaj je tuja in nikoli več ne bo njegova. Nikoli več jo ne bo poljubljal, nikoli več objema!

O, vesoljstvo, o večnost, ki je bila, o večnost, ki bo, vse med teboj in menoj je pretrgano in končano. Umrl sem takrat, ko je ona izginila za temi temnimi okni.

Ona je tuja in okna so temna!

Obraz se mu je spačil od obupa, pritisnil je pesti na oči in je zastokal!

Proklet! Izobčen! Izgubljen!

Zdaj ta trenutek jo ljubi njen mož, zakaj okna so temna!

In pal je na kolena v sneg in peklenška bolečina, peklenška zavist, peklenško hrepeneje, sto strašnih, silovitih moči je napolnilo njegovo dušo in se borilo v nji in ga pehalo v črnga obupa grozo.

Vsa bela in krasna noč naokoli se je pogrenila v pekla temo.

O, ona je tuja. Zgodaj je še in okna so temna!

Zadaj v mestu je zabrnello v zvončkih. Ure so bile pol.

Zdramil se je, vstal. Veter je šumel močnejše, nebo je pobledelo v tenki megli.

Se ēmrat je pogledal v temno okno in se vrnil v mesto.

"Ona je tuja in jaz sem blažen!" si je ponavljala in hitel nazaj.

Ni se ozrl.

Kmalu je bil zopet v mestu, v ulicah in zavil je na desno, na glavnih trgov. Bled je bil ali visoko je nosil glavo, ponosno nagnjeni malo nazaj v tilnik.

Uradniki so še sedeli pri svojih mizah. Skoro ysi so se vrnil po večerji, da končajo, kar

je bilo treba storiti. Banka je prospovala, o Novem letu bo prišlo zopet par novih moči.

Sluga mu je pomagal odložiti zimnik: "Vsi so marljivi," je dejal, zakaj vse so se nadejali lepe renumeracije o sklepku leta.

"Dobro. Samo, da končamo, potem bo zopet mir," je rekel on. In ukazal: "Prinesite čaja iz kavarne. Za vse, tudi za me. Potem naj gredo. Jaz bom o stal sam."

Odsel je v svojo sobo.

Kakor ubit je padel v naslanjač. Prizgal je cigaret. Nalil si je vode, ki je vedno stala pripravljena. Malo mu je odleglo in sel je k pisalni mizi.

Uradniki so prihajali poročati in se poslavljata.

Sluga je prinesel čaj.

Slišalo se je zaključevanje pisalnih miz in omar s knjigami in papirji; zapiranje vrat; odhajanje.

Nekdo je potkal.

Gospodična Nela je vstopila. Že pot let je v banki. Kar je izstopila iz govorne sole.

"Kaj ste tudi vi ostali, gospodična?" je rekel. "Ni bilo potrebno in pa nerodno je, kdo vas bo spremil domov?"

"Vsi smo prišli. Kar se pa tice spremljevanja, sem naročila bratu, da pride po me. Ne bojim se sicer, ali mi stanujejo v predmetu."

Položila je nekaj listin pred njega.

"Jaz sem gotova s svojimi racunoma, gospod direktor."

"Dobro. Že veste ste. Ambiciozna. To je lepo." Pogledal jo je. Plavolaska je bila, njeni lasje so bili svetli in bujni, oči modre in odane.

"Lahko noč!" je rekla in se cbnila. Ze je bila pri vratih.

"Gospodična, ne hodite še! Vprašal bi vas rad..." Cudil se je sam, kaj mu je narekoval beseda.

"Kaj?" je vprašala in se vrnila nazaj k mizi.

"Ali se spominjate? Takrat pred dvemi leti?"

"Cesa naj se spominjam?" se je nasmehnila.

Res — česa? Tako malo je bilo. Se pričelo se ni in se je končalo. Parkrat jo je poljubil takrat, ko se ni poznal one druge. Par rož ji je dal, par lepih besed ji je rekel. Ta potem nič več. Molčala sta o tem. Pozabilo se je.

"Ali se ne spominjate več? Lepo je bilo." Mehko je govoril in sam ni verjel, da je bilo lepo. Žal se mu je storilo, da je po ešlo.

"Saj ni bilo nič," je rekla.

"Nič in vendar. Lepo mislim na to." Naslonil se je nazaj. "Poljubil sem vas in si niste jezili."

"Človek je včasih otročji!" je rekla. "Poljublja — in ni."

"A jaz vidite, ja zbi rad... Zopet bi želel... Ali bi me v poljubili, če bi vas prosil za to?" Zelo zapeljiv je bil njegov glas in zdelen se mu je, da si želi, silno želi, da bi ga poljubila. Njegove ustnice so strepetale. Tako željan je bil ljubezni!

Pristopila je še bližje. In lepo, priprsto je rekla: "Ako lepo..."

Sklonila se je in ga poljubila. In nekaj lepega, čistega je bilo v tem.

Njega pa je presunila silna žalost.

Kako brezmiseln je njegovo početje! Kako otročji so ti poskušaj!

"Minilo je, gospodična!" je rekel. "Kako je to žalostno, vse je minilo..."

In je odšla.

Vse je utihnilo v poslopju.

Sam je ostal ali delal ni. Pušil je cigarete eno za drugo, mehanično. Misli so prihajale, odhajale...

Nekaj je trepetalo v sčetu, kljuvalo. In tesnoba je rasla, pusto, prazno je postajalo v duši. Prazna se je zdela pot pred njim, do smrti prazna in brez smisla.

Samo ljubezen je sreča, samo ljubezen je večnost.

Ali ona, ki jo ljubi, je tuja.

Zgodaj je še bilo, a njena okna so bila temna!

Zakaj se človek ne ubije v takih strašnih nočeh?

In vendar, nekaj silnega je življenje...

Samoroz saljubljene dvojice. Linec, 27. februarja. V soboto so našli otroci, ki so se igrali, v neki luži reke Aniže tripli mlade dvojice, ki sta imeli roki skupaj zvezani. Utonila sta se sama. Moža so spoznali za tovarniškega delavca Fr. Scheitermanna, dočim niso spoznali.

Stavka avtomobilskih šoferjev. Pariz, p6. februarja. Anarhistični elementi med avtomobilskimi šoferji poskušajo še nadalje vznemirjati lastnike avtomobilov in tovarne za avtomobile. Včeraj se je posrečilo policiji priti na sled celi zaroči, ki je imela namen pogradi v zrak depot največjega avtomobilskega podjetja, ki ima 120.000 l. bencina. Policija in orodništvo je zastrajilo vse dohodek v skladislu.

Naši zastopniki.

Sledeti rojaki so pooblaščeni pobirati naročino, prodajati knjige, naročati tiskovine in pobirati oglase v svoji na selbinah.

Za Chicago, Ill. Fr. Mravlja, 2059 W. 23rd St.

Chicago, Ill. Za Springfield, Ill.: Anton Kužnik, 1201 So. 19th St.

Za Forest City, Pa. John Osolin, Box 492.

Za Moon Run, Pa.: Frank Strmiljan, Box 238.

Za Manor, Pa. Frank Demšar, Box 253.

<p

